

شناسایی عوامل مؤثر بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین در ایران با رویکرد آینده‌نگاری

مهدی ابراهیمی بوزانی^۱، فهیمه فدائی جزی^۲

۱. استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

۲. دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۳/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۳/۱۵

Identifying the Factors Affecting the Realization of the National Land Development Document in Iran with a Foresight Approach

Mehdi Ebrahimi^{1*}, Fahime Fadaei Jazi²

1. Assistant Professor, Department of Geography and Urban Planning, Payam Noor University, Tehran, Iran.

2. PhD Student of Geography and Urban Planning, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran.

Received: 2021/-/-

Accepted: 2022/-/-

چکیده

سند ملی آمایش سرزمین به عنوان برنامه‌ای راهبردی برای توسعه متوازن و پایدار کشور تدوین شده است، اما تجربیات گذشته نشان داده که اجرای کامل آن با چالش‌های متعددی روبرو بوده است. هدف این پژوهش بررسی عوامل مؤثر بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین مصوب ۱۳۹۹ با رویکرد آینده‌نگاری است. پژوهش حاضر از نوع کاربردی و با رویکردی توصیفی-تحلیلی و اکتشافی انجام شده است. جامعه آماری شامل ۱۱ نفر از متخصصین و کارشناسان است که از طریق نمونه‌گیری گلوله‌برفی انتخاب شده‌اند. روایی ابزار تحقیق توسط سه متخصص حوزه پژوهش تأیید گردید. داده‌ها از طریق منابع کتابخانه‌ای در بخش نظری و تکنیک دلفی در بخش عملی جمع‌آوری شد. در نهایت ۴۷ عامل مؤثر شناسایی شد. برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل اثرات متقاطع و نرم‌افزار میک مک استفاده گردید تا میزان تأثیرگذاری عوامل اولیه بر یکدیگر ارزیابی شود. نتایج نشان می‌دهد که عواملی چون ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌ها، نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری سیاست‌ها، عدم حضور نهادهای دخیل، غفلت از ارائه راه‌حل‌های اجرایی، عدم توجه به اصول اقتصاد مقاومتی و توسعه درون‌زا، و کم‌توجهی به مسائل محیط‌زیستی و اجتماعی بیشترین تأثیر را در عدم تحقق سند دارند. این یافته‌ها می‌تواند به بهبود فرآیند اجرای سند و دستیابی به اهداف آن کمک کند.

واژگان کلیدی

تحقق‌پذیری، سند ملی آمایش سرزمین، آینده‌نگاری، ایران.

Abstract

The National Land Use Master Plan has been developed as a strategic program for the balanced and sustainable development of the country. However, past experiences have shown that its full implementation has faced numerous challenges. The aim of this research is to examine the factors affecting the feasibility of the National Land Use Master Plan approved in 2019 (from a foresight perspective). This study is applied in nature and follows a descriptive-analytical and exploratory approach. The statistical population consists of 11 specialists and experts selected through snowball sampling. The validity of the research instrument was confirmed by three experts in the field. Data were collected through library resources for the theoretical section and the Delphi technique for the practical section. A total of 47 influential factors were identified. For data analysis, the cross-impact analysis method and the MICMAC software were used to assess the impact of primary factors on each other. The results show that factors such as providing standardized models for the development of districts, unclear requirements for the feasibility of policies, the absence of involved institutions, neglecting to provide practical solutions, lack of attention to resistant economy principles and endogenous development, and insufficient consideration of environmental and social issues have the greatest impact on the non-implementation of the plan. These findings can help improve the implementation process of the plan and achieve its objectives.

Keywords

Feasibility, The National Document of Land Planning, Foresight, Iran.

مقدمه

زمین به‌عنوان منبعی تجدیدناپذیر، زیربنای توسعه انسانی را فراهم می‌سازد (Xie et al, 2020: 1; Sun et al, 2018). اما از اوایل قرن بیستم، رشد سریع جمعیت، شهرنشینی و صنعتی‌شدن باعث بهره‌برداری ناپایدار از منابع زمین و فشار بر اکوسیستم‌ها شده است (Batunacun et al, 2019). منابع آب (Ohashi et al, 2019)، از بین رفتن امنیت غذایی و انرژی (Reed et al, 201; Salih et al, 2017)، بیابان‌زایی (Liu et al, 2008) و آسیب به سیستم‌های اجتماعی-اقتصادی (Winslow et al, 2011) منجر می‌شود. در این راستا، حفظ پایداری زمین به وضوح در هدف ۱۵ سند توسعه پایدار سازمان ملل مورد تأکید قرار گرفته است^۱ (Battisti et al, 2022). (Briassoulis, 2019).

برنامه‌ریزی در دنیای امروز ابزاری برای ساماندهی محیط جغرافیایی و تفکری درباره مسائل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است. یکی از برنامه‌ریزی‌های مهم در سطح کلان برای کشورها، تهیه طرح آمایش سرزمین است که به‌عنوان یکی از برنامه‌ریزی‌های کلان، نقشه‌راه توسعه بلندمدت را بر اساس اصول برنامه‌ریزی فضایی تدوین کرده و بر آینده‌نگاری، تعادل‌بخشی مناطق و برنامه‌ریزی مشارکتی تأکید دارد (گودرزی و حاجانی، ۱۴۰۲: ۳). در ایران، علیرغم تدوین برنامه‌های آمایش سرزمین، چالش‌هایی همچون اقتصاد تک‌محصولی وابسته به نفت، رکود تولید، اقتصاد غیرمولد و مصرفی، عدم تعادل‌های گسترده در پهنه سرزمین، صنعت وابسته و بیمار، کشاورزی آسیب‌پذیر، تشدید بحران کم‌آبی، بیابان‌زایی و فرسایش شدید اراضی مستعد کشت، محیط زیست شکننده و پراسیب، از هم گسیختگی نظام سکونتگاهی و تمرکزگرایی شدید در استقرار جمعیت وجود داشته است^۲ (جباری و همکاران، ۱۳۹۶: ۷۶؛ مطالعات اقتصادی معاونت پژوهش‌های اقتصادی، ۱۳۹۹). تصویب سند ملی آمایش سرزمین در سال ۱۳۹۹ با هدف توسعه متوازن و پایدار کشور، گامی مهم محسوب می‌شود (قانون برنامه ششم، ۱۳۹۵: ۱؛ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۵/۱۱/۱۰؛ سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۹۹).

علیرغم تلاش‌های صورت گرفته برای تدوین و اجرای برنامه‌های آمایش سرزمین، شاهد عدم تحقق کامل اهداف این برنامه‌ها هستیم. این مسئله منجر به تداوم و در برخی موارد تشدید چالش‌های متعددی از جمله نابرابری‌های منطقه‌ای و عدم توازن در توسعه بین استان‌ها و مناطق مختلف کشور، تمرکز بیش از حد جمعیت و فعالیت‌های اقتصادی در برخی کلان‌شهرها و مناطق خاص، بهره‌برداری ناپایدار از منابع طبیعی، به ویژه منابع آب، گسترش حاشیه‌نشینی و مشکلات ناشی از مهاجرت‌های بی‌رویه، آسیب‌های محیط زیستی ناشی از استقرار نامناسب صنایع و فعالیت‌های اقتصادی و عدم انطباق کافی بین ظرفیت‌های منطقه‌ای و برنامه‌های توسعه شده است، تداوم این وضعیت می‌تواند پیامدهای جدی اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی برای کشور به همراه داشته باشد. با توجه به تصویب سند ملی آمایش سرزمین در سال ۱۳۹۹، که به عنوان یک سند راهبردی برای هدایت توسعه متوازن و پایدار کشور تدوین شده، ضروری است عوامل مؤثر بر عدم تحقق اسناد پیشین و چالش‌های احتمالی پیش روی این سند جدید به دقت مورد بررسی قرار گیرند. شناسایی و تحلیل این عوامل، به ویژه با رویکرد آینده‌نگاری، می‌تواند به سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان کمک کند تا درک بهتری از موانع اجرایی و ساختاری موجود داشته باشند، راهکارهای مؤثرتری برای غلبه بر این موانع طراحی کنند، فرآیند اجرا و نظارت بر سند را بهبود بخشند و احتمال تحقق اهداف سند را افزایش دهند. این پژوهش با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر عدم تحقق سند ملی آمایش سرزمین و ارزیابی میزان تأثیرگذاری آن‌ها، به دنبال ارائه بینشی عمیق‌تر و راهکارهایی کاربردی برای افزایش تحقق‌پذیری این سند مهم ملی است. نتایج این پژوهش می‌تواند زمینه‌ساز بهبود فرآیند برنامه‌ریزی، اجرا و نظارت بر سند آمایش سرزمین شده و در نهایت به توسعه متوازن‌تر و پایدارتر کشور کمک کند. با توجه به آنچه بیان شد می‌توان گفت که هدف اصلی پژوهش حاضر شناسایی عوامل اثرگذار بر عدم تحقق سند ملی آمایش سرزمین در ایران با تأکید بر رویکرد آینده‌نگاری است. در ردیابی این هدف، پژوهش حاضر در پی پاسخگویی به این سوال اساسی است: عوامل کلیدی و میزان اثرگذاری آن‌ها در تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین کدامند؟

۱. هدف ۱۵ توسعه پایدار به عنوان یکی از ۱۷ هدف توسعه پایدار توسط سازمان ملل در سال ۲۰۱۵ تعیین شده است. این هدف به «زندگی در سرزمین» اختصاص دارد و مواردی همچون حفاظت از اکوسیستم‌های خشکی، مدیریت پایدار جنگل‌ها، مبارزه با بیابان‌زایی، توقف تخریب زمین و حفظ تنوع زیستی را دربر می‌گیرد (United Nations, 2015).

۲. برای مطالعه بیشتر مراجعه شود به: جباری، حبیب؛ ثامنی، امیر؛ ابراهیمی خوسفی، محسن (۱۳۹۶)، تبیین الزامات تدوین سند ملی آمایش سرزمین از منظر توسعه کالبدی، نشریه علمی پژوهشی برنامه‌ریزی توسعه کالبدی، سال دوم، شماره ۲، پیاپی ۶۰، ۹۲.

مبانی نظری

چارچوب نظری

مفهوم آمایش سرزمین در بسیاری از کشورها با عناوین مختلفی نظیر برنامه‌ریزی فضایی، برنامه‌ریزی کالبدی و طرح‌ریزی فیزیکی شناخته می‌شود.^۱ در اروپا، آمایش سرزمین عمدتاً شامل حفاظت از چشم‌اندازها، جنگل‌ها و یکپارچگی کاربری زمین است. در فرانسه، آمایش سرزمین به دلیل تمرکز بیش از حد بر پاریس و فاصله توسعه یافتگی آن با دیگر مناطق، با هدف توسعه اقتصادی، توزیع عادلانه درآمد و تمرکززدایی از پاریس شکل گرفته است (حاتمی‌نژاد و عمو، ۱۳۹۸: ۲۸).

کلودیوس پتی^۲، وزیر بازسازی و مسکن فرانسه^۳، اولین تعریف کلاسیک از آمایش سرزمین را در سال ۱۹۵۰ ارائه داد.^۴ او این مفهوم را به عنوان جستجوی بهترین توزیع انسان‌ها، با توجه به منابع طبیعی و فعالیت‌های اقتصادی در سطح سرزمین، با هدف فراهم کردن شرایط بهتر برای سکونت، کار، بهداشت، تفریحات سالم و لذت از زندگی فرهنگی تعریف کرد. وی تأکید داشت که هدف اصلی از آمایش سرزمین، زندگی خوب و شکوفایی مردم است (توکلی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۴۷؛ اکبری و همکاران، ۱۳۹۵: ۶-۷). آمایش سرزمین به عنوان فرآیند برنامه‌ریزی جهت هماهنگی با برنامه‌های کلان و اسناد بالادستی، با توجه به ویژگی‌های سرزمینی، به بهینه‌سازی فضاها و فعالیت‌ها می‌پردازد (قادری حاجت و گل کرمی، ۱۳۹۹: ۵۹-۶۰؛ اکبری و همکاران، ۱۳۹۵: ۶). این برنامه‌ریزی در سه سطح ملی، منطقه‌ای و ناحیه‌ای انجام می‌شود و هدف اصلی آن تعادل بخشی بین «فضا، فعالیت و انسان» است (قادری حاجت و گل کرمی، ۱۳۹۹: ۵۹-۶۰؛ جاونشیری و همکاران، ۱۴۰۰؛ Bradley & Zaucha, 2017). در این فرآیند، اجرای برنامه‌های بلندمدت مورد نظر است و تأکید بر دستیابی به اهداف و نه تنظیم کاربری اراضی صورت می‌گیرد (Decoville, 2018). فرآیندهای آمایش سرزمین به دنبال ایجاد تعادل و هماهنگی بیشتر در کاربری اراضی هستند و تلاش می‌کنند با تشویق توسعه در نواحی و شهرهای کمتر توسعه‌یافته، توازن را تقویت کنند (Maly, 2019). از دیدگاه مفهومی، آمایش سرزمین تلاش دارد تا با تلفیق علوم اقتصاد، جغرافیا و جامعه‌شناسی، رابطه متوازی بین انسان، فضا و فعالیت‌ها را تنظیم کند (اکبری و همکاران، ۱۳۹۵: ۶). این برنامه‌ریزی همچنین به سازمان‌دهی اشغال فضا، محل سکونت انسان‌ها و تجهیزات و همچنین تنظیم کنش‌های متقابل میان عوامل نظام اجتماعی-اقتصادی می‌پردازد (جعفریان و همکاران، ۱۳۹۸).

آمایش سرزمین نقش اساسی در ترویج چیدمان معقول‌تری از فعالیت‌ها و هماهنگی اهداف مختلف دارد (اکبری و همکاران، ۱۳۹۵). آمایش سرزمین، به عنوان یک بینش توسعه و انگاره اصلی در سطحی فراتر از یک طرح یا برنامه، سنجش «قابلیت‌ها»، «شایستگی‌ها»، «چالش‌ها» و «نیازها» را در چارچوبی بیشتر از یک «پروژه» انجام می‌دهد و از طریق نهادهای سازشی در نظام برنامه‌ریزی و مدیریت توسعه، راهبری توسعه سرزمین^۵ را به عهده می‌گیرد. به صورت دیگر، آمایش سرزمین به عنوان یکی از پایه‌های اصلی دانش کشورداری، مرجع دیدگاه‌سازی درازمدت توسعه سرزمینی و متولی اصلی انتظام بخشی و یکپارچه‌سازی نظام برنامه‌ریزی و مدیریت توسعه سرزمین بوده و به طور کلی دارای سه مأموریت اصلی آینده‌نگاری، فرصت‌سازی و سیاست‌گذاری توسعه سرزمین است (ثامنی، ۱۳۹۸) (شکل ۱).

۱. آمایش سرزمین در کشورهای مختلف به ویژگی‌های منحصر به فرد هر کشور، از جمله ساختار سیاسی، اداری و اقتصادی آنها، تناسب پیدا می‌کند. به عبارت دیگر، هر کشور در تدوین اهداف آمایش سرزمین خود از یک سری مؤلفه‌ها بهره‌مند است. برای مثال، آلمان با تأکید بر شکوفایی شخصیت، حفاظت از منابع طبیعی و دنبال کردن پایداری به مفهوم بهره‌برداری بلندمدت، اهداف مختلفی را در دستور کار قرار داده است. اتریش نیز با توجه به استفاده اقتصادی و خردمندانه از فضا و محیط، همچنین ترویج شکوفایی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه، به منظور تقویت اهداف خود، گام برمی‌دارد. همچنین، سوئیس با مهار روندهای توسعه، بهره‌برداری بهینه از سرزمین و حفاظت از منابع طبیعی، به دنبال توازن میان توسعه و حفاظت می‌باشد. هلند نیز با در نظر گرفتن نیازهای مردم و اقتصاد، ارتقای کیفیت محیط‌زیست، و ایجاد انسجام در سطوح مختلف برنامه‌ریزی، از اهداف متنوعی بهره‌مند است (عظیمی بلوریان، ۱۳۸۹: ۱۲۷). همگی این موارد نشان از این دارد که عدالت سرزمینی، حفاظت از محیط‌زیست و منابع طبیعی، پایداری توسعه، کیفیت زندگی، مشارکت، و نگاه برون‌نگر از جمله مؤلفه‌های اساسی در اهداف آمایش سرزمین در کشورهای مختلف به شمار می‌روند. این نکات نشان‌دهنده تفاوت‌ها و تعدد در رویافت‌ها و اهداف آمایش سرزمین در سطوح مختلف جهان است.

2 Claudius Petty

۳. وضعیت فرانسه تا حدود زیادی با وضعیت ایران و تهران نیز مشابهت دارد و به همین علت، فرانسه به عنوان الگوی ایران در برنامه‌ریزی آمایش سرزمین انتخاب گردید و ابتدا تهیه اولین طرح آمایش سرزمین در ایران با رویکرد اقتصادی-اجتماعی توسط متخصصین فرانسوی صورت گرفت (شریف زادگان و رضوی دهکردی، ۱۳۸۹: ۹۰-۹۱).

۴. برای مطالعه بیشتر می‌توانید به منبع ذیل مراجعه فرمایید:

موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی (نامشخص). سلسله گزارشات آمایش سرزمین تجربه فرانسه (بررسی و تحلیل سیر تحولات کلان آمایش سرزمین در فرانسه،

<https://itsr.ir/Content/upload/YP409-55446.pdf>

۵. در حال حاضر این انگاره اصلی باید الگوی اسلامی- ایرانی پیشرفت باشد.

شکل ۱. سه مأموریت اصلی آمایش سرزمین

(ثامنی، ۱۳۹۸: ۱۲۷)

به‌طور کلی تا به امروز سه مکتب شناخته شده در موضوع آمایش سرزمین (به مفهوم برنامه‌ریزی فضایی) را می‌توان از یکدیگر تمییز داد. مشخصات این سه مکتب در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. سه مکتب شناخته شده در آمایش سرزمین

مکتب	اساس	پیشگامان	جوهر فکری
اروپایی	اطلاعات اقتصادی و اجتماعی	فرانسه، بلژیک، سوئد	برنامه‌ریزی توسعه اقتصادی اجتماعی و فرهنگی
آنگلوساکسون	محیط‌زیست (ارزیابی همه‌جانبه سرزمین با هماهنگی چهار پارامتر توان اکولوژیکی، تکنولوژی، نیروی انسانی و منابع مالی)	استرالیا، کانادا، ایالات متحده آمریکا	استفاده از ویژگی‌های طبیعی سرزمین و تلفیق آن با نیازهای اقتصادی-اجتماعی
یوروآمریکن	محیط‌زیست و انسانی	ایتالیا، آلمان، هلند، جمهوری‌های چک و اسلواکی	ارزیابی توان‌های طبیعی و انسانی و برنامه‌ریزی توان‌های طبیعی و نیاز اقتصادی-اجتماعی

(ثامنی، ۱۳۹۸)

آمایش سرزمین با پنج چالش معرفت‌شناسی (اغتشاش نظریه‌ها، مکتب‌ها و اندیشه‌ها)؛ مشروعیت (اختلال در سازوکارهایی که یک دولت، نهاد یا سازمان به منظور توجیه وجود و قدرت خود ارائه می‌دهند)؛ روش‌شناسی (نارسایی در راه‌های تولید علم و دانش و استفاده از ابزارهای مناسب)؛ محتوایی (ضعف در بنیان‌ها و چارچوب‌های نظری و ابهام در استراتژی‌های پایه توسعه) و چالش تحقق‌پذیری (اجرایی شدن) مواجه است (Friedmann, 2011; Healey, 2007:20؛ دوست محمدی و اختیاری امیری، ۱۳۹۸؛ و ثامنی و زبردست، ۱۴۰۲). کینزر^۱ (۲۰۱۶) بحرانی را در تعریف موفقیت در برنامه‌ریزی (تحقق‌پذیری) مطرح می‌کند که هنوز توافقی بر آن نیست و تاکنون، مفهوم تحقق‌پذیری به ویژه در کشورهای توسعه‌نیافته، از جمله مبهم‌ترین ابعاد و مقولات حوزه برنامه‌ریزی محسوب می‌شود. کار علمی در خصوص تحقق‌پذیری سیاست‌گذاری‌ها، به سال ۱۹۷۳ با انتشار کتاب پرسمن و وایلدوفسکی به نام "تحقق‌پذیری" برمی‌گردد. به طور تاریخی، بررسی تحقق‌پذیری برنامه‌ها، به ویژه برنامه‌های متمرکز بر گرایش‌های فضایی محیط، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. کلکین^۲ (۱۹۷۹) علت این نادیده گرفته شدن را به وجود «سندرم برنامه جدید» نسبت می‌دهد که در آن، انحرافات از برنامه‌ها با درخواست برنامه‌های جدید یا به‌روزرسانی آن‌ها جایگزین ارزیابی چرایی ایجاد انحرافات می‌شود. این مسئله، تا دهه ۱۹۹۰ کمتر توجه شده بود تا اینکه با توسعه تعریف مشخصات کیفیت برنامه^۳ و تأثیرات کاربردهای برنامه‌نویسی، در میانه دهه ۱۹۹۰ مورد توجه قرار گرفت (ثامنی و زبردست، ۱۴۰۱).

تاریخچه برنامه‌های آمایش سرزمین در ایران به تلاش‌ها برای تهیه برنامه‌های توسعه کشور و تأسیس سازمان برنامه و بودجه (سال ۱۳۲۷) باز می‌گردد. نقطه عطف این تلاش‌ها به پس از کودتای ۱۳۳۲ و افزایش درآمدهای نفتی باز می‌گردد. در این سال‌ها درآمدهای نفتی افزایش چشمگیری یافت و الگوی توسعه به این درآمدها وابسته شد (صنّعی، ۱۳۹۰: ۱۷۳). از این زمان در برنامه‌های عمرانی کشور و به ویژه از برنامه چهارم قبل از انقلاب اسلامی، بر برنامه‌ریزی جامع تأکید شد. در این برنامه‌ها به منظور ارتقای سطح دانش، فرهنگ،

1. Kinzer

2. Calkins

3. New Plan Syndrome

4. Plan Quality

ابراهیمی بوزانی و فدائی جزی: شناسایی عوامل موثر بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین در ایران با رویکرد آینده‌نگاری

بهداشت، توزیع عادلانه درآمد، ایجاد اشتغال مولد، توسعه اقتصاد رقابتی و توسعه اقتصادی، به آمایش سرزمین و تهیه طرح‌های جامع توجه شد (رشنوفر و همکاران، ۱۳۹۸). در جدول ۲، خلاصه تجارب تهیه طرح آمایش سرزمین در ایران آورده شده است.

جدول ۲. تجارب تهیه طرح آمایش سرزمین در ایران

شرح تجربه	سال	ویژگی برجسته	نتیجه	چالش‌ها
اولین تجربه: مطالعات عمران کشور و آرایش فضای اقتصادی	۱۳۴۵	تشخیص ضرورت تدوین برنامه بر اساس الگوهای غربی برای توسعه ملی	زمینه سازی برنامه ریزی آمایش سرزمین	نبود اجماع بر سر انتظارات از اهداف و ماموریت‌های آمایش سرزمین؛ فقدان تعریف جایگاه قانونی و رسمی آمایش سرزمین در نظام برنامه‌ریزی کشور
دومین تجربه: ورود آمایش سرزمین به نظام برنامه‌ریزی توسعه کشور	۱۳۵۲	شکل‌گیری ایده‌ی تهیه طرح آمایش سرزمین - استفاده از خدمات مهندسان مشاور ستیران	به علت وقوع انقلاب اسلامی به مرحله نهایی و اجرا نرسید	عدم حضور قوی آمایش سرزمین در نظام توسعه کشور
سومین تجربه: مطالعات طرح پایه آمایش سرزمین اسلامی	۱۳۶۳	به‌کارگیری روش جدید مطالعاتی - تهیه طرح تفصیلی آمایش سرزمین برای هر استان	مطالعات آمایش سرزمین اسلامی در دوران انقلاب، توسعه‌ی مواردی چون مکان‌یابی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مصوبه محور شرق.	تصویب در شورای اقتصاد (۱۳۶۵) به علت شرایط جنگی و کاهش شدید درآمدی دولت متوقف شد.
چهارمین تجربه: مطالعات آمایش سرزمین	۱۳۷۶	جامعیت بخشیدن به برنامه‌های توسعه - مینا اعلام کردن طرح پایه آمایش برای تهیه برنامه‌های توسعه استانی	مطالعات آمایش سرزمین در بهار ۱۳۸۲ پس از جمع‌بندی، آماده ارائه به هیئت وزیران شد	مسائل مالی، مدیریتی، فنی و اجتماعی که بر اجرای موفق طرح‌ها تأثیر می‌گذارند.
پنجمین تجربه: مطالعات آمایش سرزمین (دور چهارم)	۱۳۸۴	سند ملی آمایش سرزمین مبنای تهیه برنامه چهارم توسعه کشور اعلام شد - مصوب شد سند به طور مداوم متناسب با شرایط به هنگام شود	با اتمام کار دولت هشتم، برنامه چهارم توسعه از سوی دولت نهم کنار گذاشته شد - در ۱۳۸۶ سازمان برنامه و بودجه منحل شد	کنارگذاشته شدن برنامه چهارم توسعه، انحلال مرکز ملی آمایش سرزمین، فقدان تدوین سندی جامع، فراگیر و راهبردی به عنوان "سند ملی آمایش سرزمین".
ششمین تجربه: تهیه سند آمایش سرزمین ملی و استانی	۱۳۹۵	تشکیل «شورای عالی آمایش سرزمین» به موجب مصوبه ۱۳۹۵ مجلس	سند ملی آمایش در آفق ۱۴۲۴ در ۱۳۹۹/۱۲/۱۱ تصویب و نهایی شد	-

ماخذ: (عظیمی بلوریان، ۱۳۸۹: ۲۰۸؛ تقوایی و همکاران، ۱۳۹۶: ۷؛ جباری، ۱۳۹۶: ۷۷؛ قانون برنامه ششم، ۱۳۹۵: ۱؛ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۵؛ مصوبه ضوابط ملی آمایش سرزمین، ۱۳۸۳؛ رشنوفر و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۵۰-۱۵۱؛ خاتمی‌نژاد و عمو، ۱۳۹۸: ۳۰-۳۱؛ شریف‌زادگان و رضوی دهکردی، ۱۳۸۹: ۹۰؛ صنیعی، ۱۳۹۰: ۱۷۳؛ ثامنی، ۱۳۹۸: ۱۲۸؛ ثامنی و زبردست، ۱۴۰۱؛ صالحی و سنگاچین، ۱۳۸۸).

پیشینه تحقیق

در زمینه موضوع پژوهش حاضر، مطالعات فراوانی صورت گرفته است که در ادامه به برخی از مطالعات مرتبط در این زمینه اشاره می‌شود. شریف زادگان و رضوی دهکردی (۱۳۸۹) در مطالعه‌ای به ارزیابی فرآیند برنامه‌ریزی آمایش سرزمین در ایران و راهکارهای بهبود آن پرداخته‌اند. یافته‌های این پژوهش که با رویکرد فرآیندی انجام شد. جامعه مورد بررسی شامل فرآیندهای برنامه‌ریزی در سطح کلان بوده و یافته‌ها نشان می‌دهد که مهمترین علل عدم تحقق برنامه‌های آمایش سرزمین در ایران در زمینه‌های مفهومی، سازمانی و قانونی است. جباری و همکاران (۱۳۹۶)، به تبیین الزامات تدوین سند ملی آمایش سرزمین از منظر توسعه کالبدی پرداخته‌اند. محققین در این پژوهش از روش تحلیل محتوا و بهره‌گیری از مطالعات اسنادی، تجزیه و تحلیل داده‌های ثانویه استفاده کرده‌اند. جامعه مورد بررسی در این تحقیق شامل اسناد و داده‌های ثانویه مرتبط با آمایش سرزمین در ایران است که به تحلیل مشکلات و الزامات سازمان فضایی پرداخته است. نتایج حاکی از آن است که سازمان فضایی سرزمین در عین برخورداری از قابلیت‌ها و مزیت‌های قابل توجه، با دو دسته از مسائل و چالش‌های ساختاری و زمینه‌ای طبقه‌بندی می‌شود.

خاتمی‌نژاد و عمو (۱۳۹۸)، در پژوهشی با روش تحلیل شبکه به آسیب‌شناسی و ارزیابی طرح‌های آمایش سرزمین در کشور ایران پرداخته‌اند. این پژوهش با روش اسنادی-تحلیلی و جمع‌آوری اطلاعات از طریق مصاحبه و پرسشنامه بر مبنای طیف لیکرت انجام شده است. محققان با استفاده از تحلیل شبکه‌ای و شناسایی کارشناسان مرتبط، متغیرهای اثرگذار را احصا کرده‌اند. جامعه مورد بررسی در این مطالعه شامل کارشناسانی بوده است که در این زمینه تخصص داشته‌اند. نتایج نشان می‌دهد که مهم‌ترین عوامل در آسیب‌شناسی طرح‌ها و برنامه‌های آمایش سرزمین در کشور ایران در چهار حوزه قانونی، مدیریتی، ساختاری و محتوایی قرار دارند.

سرو و خلیجی (۱۴۰۱) در تحقیقی با روش ارزیابی همبستگی به آسیب‌شناسی برنامه‌های آمایش سرزمین در استان گیلان پرداخته‌اند.

این تحقیق کاربردی و به‌روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. شیوه جمع‌آوری اطلاعات میدانی بر مبنای مصاحبه بوده و محققان با احصای متغیرهای اثرگذار در قالب پرسشنامه و استفاده از طیف لیکرت، نظرات کارشناسان را جمع‌آوری کرده‌اند. سپس از آزمون میانگین و همبستگی برای تحلیل داده‌ها استفاده کرده‌اند. جامعه مورد بررسی در این تحقیق شامل کارشناسان حوزه آمایش سرزمین در استان گیلان بوده است. نتایج نشان می‌دهد که بین مؤلفه‌های آمایش سرزمین همبستگی مثبت وجود دارد، به این معنا که با افزایش هر مؤلفه، مؤلفه دیگری نیز افزایش می‌یابد و برعکس، با کاهش یکی از عوامل، دیگری نیز کاهش می‌یابد. بیشترین همبستگی بین مؤلفه‌های محیطی و اجتماعی با نمره ۰,۷۰۴ مشاهده شده و کمترین همبستگی مربوط به مؤلفه‌های اجتماعی و ساختاری است.

احمدی و مولایی (۱۴۰۳)، در مقاله‌ای با عنوان نقد اسناد آمایش سرزمین (ملی و استانی) از منظر اصل ۴۸ قانون اساسی پرداخته‌اند. روش پژوهش حاضر کیفی است. جامعه آماری این پژوهش شامل اسناد آمایش سرزمین ملی و استانی و نیز افرادی است که در فرآیند تدوین و تصویب این اسناد نقش داشته‌اند. نتایج حاکی از آن است که عمده‌ترین نقد بر سند ملی آمایش سرزمین از منظر اصل ۴۸ در کنار نقد بر نحوه و مرجع تصویب این سند، انتخاب تبعیض‌آمیز شهر/شهر منطقه‌های سطح یک، می‌باشد؛ چراکه انتخاب مذکور بدون ضابطه مشخص و عدم توجه کافی به پراکندگی جمعیت، فاصله شهر/شهر منطقه‌های سطح یک انتخاب‌شده تا پایتخت و عدم توزیع عادلانه شهر/شهر منطقه‌های سطح یک در مناطق مختلف کشور انجام‌شده که چون با هیچ‌یک از تفاسیر کلمه منطقه در اصل ۴۸ همخوانی ندارد منجر به ایجاد تبعیض آشکار بین استان‌ها و مناطق مختلف کشور شده است.

اکپودسی و ناکامورا^۱ (۲۰۱۸)، در مقاله‌ای با عنوان آمایش سرزمین در جمهوری بنین به ارزیابی اثربخشی قانون آمایش سرزمین پرداختند. این مطالعه به بررسی قانون زمین و تأثیر آن بر استفاده از زمین و مالکیت زمین در سراسر جمهوری بنین می‌پردازد. جامعه مورد بررسی در این تحقیق شامل قوانین و سیستم‌های مدیریتی مربوط به زمین در جمهوری بنین است. براین اساس کاستی‌های کلیدی عبارت بودند از عدم درک روشن برای توسعه پایدار زمین، دوگانگی حقوقی ایجادشده توسط تطبیق قوانین عرفی و سیستم ثبتی مدرن و سیستم نامناسب مدیریت اطلاعات زمین.

ادیتا و دالیا^۲ (۲۰۲۲)، در پژوهشی به چالش‌ها و مشکلات تغییر کاربری زمین کشاورزی در لیتوانی بر اساس اسناد آمایش سرزمین پرداختند. جامعه مورد بررسی در این تحقیق شامل اسناد آمایش سرزمین و مقررات قانونی مربوط به تغییر کاربری اراضی در لیتوانی است. نتایج حاکی از آن است که به منظور تجزیه و تحلیل بهتر لازم است مقررات قانونی اسناد برنامه‌ریزی سرزمینی از نظر تغییر کاربری اراضی ارزیابی شود، همچنین اقدامات برای اجرای اسناد آمایش سرزمینی از طریق فرایندهای مدیریتی پایش شود و تأثیر عوامل مختلف برای اجرای تصمیم‌گیری اندازه‌گیری شود.

باتیستی و همکاران^۳ (۲۰۲۲)، در مقاله‌ای تحت عنوان مدیریت زمین در طرح آمایش سرزمین پرداختند. جامعه مورد بررسی در این تحقیق شامل اسناد و برنامه‌های آمایش سرزمین و سیاست‌های مدیریت زمین است. نتایج نشان می‌دهد که این پژوهش‌ها می‌توانند به تحقق اهداف پایداری محیطی، اقتصادی و اجتماعی در سطح جهانی کمک کنند.

کوروسو و زونبرگن^۴ (۲۰۲۴)، در مطالعه خود به بررسی تأثیر محیط نهادی بر کارایی استفاده از زمین شهری در اتیوپی پرداخته‌اند. این پژوهش در پی درک چرایی عدم ترجمه سیاست‌های زمین شهری به مدیریت مؤثر و پایدار زمین است. جامعه مورد بررسی در این تحقیق شامل سیستم‌های نهادی و سیاست‌های زمین شهری در اتیوپی است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که کارایی استفاده از زمین شهری در اتیوپی به دلیل ناکارآمدی‌های نهادی کاهش یافته است. عوامل اصلی شامل بازار انتقال زمین ناکارآمد، ناامنی مالکیت زمین و احتکار زمین هستند که مانع بهره‌برداری مؤثر از زمین‌های شهری می‌شوند. این مشکلات با ضعف در سیاست‌گذاری و اجرای آن، از جمله برنامه‌ریزی فضایی غیرواقعی، کمبود ظرفیت‌های انسانی و فنی و ضعف در حکمرانی زمین شهری تشدید شده‌اند.

بدین ترتیب براساس آنچه بیان شد می‌توان به این نتیجه رسید که این پژوهش از جهت برخورداری از روش و نرم‌افزار (استفاده از تحلیل اثرات متقاطع و نرم‌افزار میک مک^۵) که در آن میزان تاثیرگذاری عوامل بر هم مشخص می‌شود با بیشتر پژوهش‌های قبلی که

1. Ekpodessi & Nakamura

2. Edita & Dalia

3. Battisti et al

4. Koroso & Zevenbergen

5. MICMAC

ابراهیمی بوزانی و فدائی جزی: شناسایی عوامل موثر بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین در ایران با رویکرد آینده‌نگاری

عمدتاً فقط به تحلیل محتوای سند آمایش سرزمین می‌پردازند متفاوت بوده و از این جهت مزیت این پژوهش محسوب می‌شود.

روش پژوهش

پژوهش حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی و از لحاظ ماهیت، از نوع توصیفی-تحلیلی مبتنی بر رویکردی اکتشافی (شناسایی پیشران‌ها) است. روش گردآوری داده‌ها در بخش نظری از طریق مراجعه به منابع اسنادی و در بخش یافته با به‌رمندی از تکنیک دلفی مبتنی بر مصاحبه نیمه‌ساختارمند و توزیع پرسشنامه، انجام گرفته است. اساس روش دلفی بر مبنای کسب نظر متخصصین هر حوزه علمی در مورد پیش‌بینی آینده است. اعتبار روش دلفی به اعتبار عملی متخصصان شرکت‌کننده در پژوهش است. در این فرایند، پرسشنامه‌ای به صورت باز طراحی و در اختیار کارشناسان قرار گرفت و از آن‌ها خواسته شد تا عوامل موثر بر عدم تحقق سند ملی آمایش سرزمین در ایران را مشخص کنند. سپس با هدف ایجاد اجماع در بین متخصصان پاسخ‌دهی کسب‌شده در پرسشنامه مرحله اول برای نهایی کردن عوامل برای همه پاسخ‌دهندگان ارسال شد. هدف اصلی از این کار به دست آوردن قابل اطمینان‌ترین توافق نظر از یک گروه کارشناسان توسط مجموعه‌ای از پرسشنامه‌های فشرده همراه با بازخورد نظرات کنترل شده است. بدین ترتیب رسیدن به اصل اجماع در طی دو مرحله پرسشنامه و ارائه بازخوردها به گروه دلفی صورت گرفت. در گام بعدی، با استفاده از روش تحلیل اثرات متقاطع و نرم‌افزار میک مک، میزان تأثیرگذاری عوامل اولیه بر روی یکدیگر در قالب پرسشنامه دیگری ارزیابی شد. با استفاده از این روش می‌توان روابط بین متغیرها و در نهایت عوامل کلیدی را مورد شناسایی قرار داد^۱ (Nouri & Boujelbene, 2022: 3). این روش کیفی، موجب شناسایی روابط محرکان و پیشران‌های اصلی و نحوه اثرپذیری و اثرگذاری آن‌ها بر یکدیگر می‌شود (Omran, 2014: 39; Asan et al, 2007: 627). شایان ذکر است که حجم نمونه مورد مطالعه از طریق اشباع نظری به تعداد ۱۱ متخصص حوزه پژوهش مورد بررسی قرار گرفت. سنجش پایایی پرسشنامه نیز با استفاده از شاخص آماری سه بار چرخش داده‌ای^۲ انجام شد که مطلوبیت و بهینه‌شدگی ۱۰۰ درصدی آن تایید شد (جدول ۴).

جدول ۱. لیست کارشناسان درگیر به همراه پایایی پرسشنامه تحلیل اثرات متقاطع

کارشناس	سمت	رشته تحصیلی	سابقه کار	شغل
کارشناس ۱	استاد	جغرافیا برنامه‌ریزی شهری	۱۷ سال	دانشگاه
کارشناس ۲	مدیر	جغرافیا برنامه‌ریزی شهری	۵ سال	استانداری
کارشناس ۳	مدیر	حقوق	۱۲ سال	شهرداری
کارشناس ۴	پژوهشگر	جغرافیا برنامه‌ریزی شهری	۷ سال	مهندسین مشاور
کارشناس ۵	پژوهشگر	محیط زیست	۴ سال	مهندسین مشاور
کارشناس ۶	استاد	اقتصاد	۱۱ سال	دانشگاه
کارشناس ۷	استاد	مدیریت دولتی	۸ سال	دانشگاه
کارشناس ۸	استاد	علوم سیاسی	۷ سال	دانشگاه
کارشناس ۹	کارشناس اداره	مدیریت شهری	۵ سال	شهرداری
کارشناس ۱۰	استاد	جامعه‌شناسی	۱۵ سال	دانشگاه
کارشناس ۱۱	پژوهشگر	مهندسی محیط زیست	۴ سال	سازمان محیط زیست

تأثیرپذیری چرخش	تأثیرگذاری چرخش	تعداد تکرار (چرخش)
٪۱۰۴	٪۹۸	۱
٪۱۰۰	٪۱۰۱	۲
٪۱۰۰	٪۱۰۰	۳

۱. بر اساس این اصل که روندها، اتفاقات و پیشرانها به طور مستقل از یکدیگر عمل نمی‌کنند (Banuls & Turoff, 2011: 1581).

۲. تکرار سه مرتبه ای پیشنهاد پایه نرم افزار میک مک برای رسیدن به پایداری می باشد.

شکل ۲. فرآیند انجام پژوهش به منظور شناسایی عوامل کلیدی مؤثر بر عدم تحقق پذیری سند ملی آمایش سرزمین

یافته‌ها

تحقق اهداف «سند ملی آمایش سرزمین» به عنوان مهم‌ترین سند برنامه‌ریزی و توسعه در هر کشور، به بهبود و توسعه سیستم‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیط زیستی کشور منجر می‌شود. با این حال، تحقق اهداف آن یک دغدغه بزرگ محسوب می‌شود. برای بررسی عوامل مؤثر بر عدم تحقق «سند ملی آمایش سرزمین» ابتدا از روش دلفی استفاده شد. در مرحله اول این پژوهش، سوال کلی در خصوص عوامل مؤثر بر عدم تحقق سند ملی آمایش سرزمین مطرح و زایش ایده‌ها و طوفان مغزی شکل گرفت که در نهایت ۹۱ عامل شناسایی شد (جدول ۳).

جدول ۲. عوامل شناسایی شده از دور اول روش دلفی

ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌های استان‌ها	کم‌توجهی به شاخص‌های مشارکت اجتماعی در فرایند توسعه	عدم حضور تمامی نهادهای دخیل و عناصر مؤثر در تهیه طرح آمایش	عدم تعادل بین جوامع شهری و روستایی در برخورداری از امکانات رفاهی، خدماتی و آموزشی
مغفل بودن ارتباط بین آمایش و برنامه‌های توسعه و بودجه‌های سنواتی	کم‌توجهی به الزامات اجرایی و پیاده‌سازی سند آمایش سرزمین	عدم سازگاری سرمایه‌گذاری‌ها با شرایط مناطق از دید سرزمینی	عدم توازن در بهره‌گیری از قابلیت‌های سرزمین در نتیجه برهم خوردن تعادل‌های محیط زیستی
پررنگ نبودن حاکمیت ساختار افقی و عمودی و تفکیک وظایف حاکمیتی و تصدی‌گری دولت	عدم بهره‌گیری از نظرات جامعه، تشکل‌های بخش خصوصی و...	سیاسی بودن مکان‌یابی فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی	مغفل ماندن عناصر سه گانه فعالیت، جمعیت و محیط زیست به عنوان ارکان اصلی آمایش سرزمین
انتزاعی و مبهم بودن سیاست‌های پیشنهادی	غفلت از علل ایجاد مشکلات، تنگناها و عدم بروز رشد پایدار و قابل اتکا در کشور	عدم توجه به سرمایه‌های اجتماعی و انسانی مناطق مختلف	تأخیر کلی و بدون ارائه تعاریف عینی و مشخص و پر از ابهام
فقدان تحلیل‌های آینده‌نگری و آینده پژوهی کافی	بی‌توجهی به لزوم اصلاح برخی قوانین و مقررات	تعامل ناصحیح انسان با محیط با تأکید بر مصرف‌گرایی	عدم توجه به برنامه‌ریزی راهبردی و بلند مدت در حوزه انرژی
تناقض در مطالب ارائه شده در بخش‌های مختلف	ابهام در مشخص کردن بازه‌های زمانی	ساماندهی نامطلوب نظام اسکان جمعیت در پهنه سرزمین	مبهم‌گویی در عمده سیاست‌ها (مثلاً ظرفیت‌سازی هیچ بار مسئولیتی برای هیچ نهادی مشخصی ایجاد نخواهد کرد)
کلی‌گویی در شناسایی مسائل و راهکارهای پیشنهادی	عدم وجود درک مشخص از توسعه یا مفهوم برنامه‌ریزی منطقه‌ای و آمایش سرزمین	باورهای ضعیف متولیان امر به اثربخشی رویکردهای آمایش در پژوهش توسعه پایدار	عدم توجه به ظرفیت‌های موجود استان‌ها در تحقق اهداف
نبود اولویت‌بندی مشخص در تعیین	بی‌توجهی به سطح توسعه‌یافتگی و	هم‌خوان نبودن برنامه‌های پیشنهادی با	در نظر گرفتن نقش تعاملی در خصوص

ابراهیمی بوزانی و فدائی جزئی: شناسایی عوامل موثر بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین در ایران با رویکرد آینده‌نگاری

اهداف، راهبردها و پیش‌رانه‌های توسعه	داشته‌های کشور	نیازهای کشور	کشورهای همسایه بدون مشخص کردن تقسیم کار ملی و شفافیت در اهداف مورد نظر
انعطاف‌ناپذیری در برابر عدم قطعیت‌ها و تحولات آتی	تناقض در مطالب ارائه‌شده در بخش‌های مختلف	تاکید بیش از حد برنامه‌های آمایش بر آبادی مکان به جای رفاه و امنیت انسان‌ها	نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری اغلب سیاست‌های ارائه‌شده
اطلاعات آماری قدیمی و استفاده نکردن از آمارهای سرانه در مواقع لزوم	نبود اولویت‌بندی مشخص در تعیین اهداف، راهبردها و پیش‌رانه‌های توسعه	سستی بودن روش‌های مدیریت سرزمین	عدم توجه به تولید نوآورانه و رقابت‌پذیر در فضای گسترده شبکه تولید منطقه‌ای و جهانی
عدم تبیین جایگاه دولت‌های محلی و اختیارات آن‌ها	تعدد در مسائل کلیدی احصا شده	بخشی بودن نظام برنامه‌ریزی	عدم اولویت‌دهی به احصا قرار دادن مناطق در خصوص اقتصاد دانش‌بنیان و دریا محور
توجه به تراکم‌زدایی از سرزمین و غفلت از تمرکززدایی	روش‌مند نبودن مطالعات آمایش سرزمین	ضعف ساختاری رشته‌های اصلی ذی‌مدخل در آمایش سرزمین	کلی‌گویی و ابهام بدون تعیین مسئول اجرا یا بازه زمانی
عدم احصا مخاطرات و منابع آلاینده محیط زیستی	فقدان نهاد هماهنگ‌کننده مطالعات حوزه آمایش سرزمین	وجود تعارض بین مؤلفه‌های سطح فضا با مؤلفه‌های تصمیم‌گیری بخشی	تکرار کلیات موجود در برنامه‌های توسعه و سیاست‌های کلی
جایگاه کم‌رنگ دو مقوله آب و محیط زیست	ضعف بنیادهای مشارکتی و نهادهای مدنی در عرصه فعالیت‌های اجتماعی	نبود بانک داده و شاکل‌های یکپارچه از اطلاعات سرزمینی در استخراج اسناد آمایشی کارآمد	عدم شناسایی پهنه‌های مستعد (تنها به ارائه توصیه اکتفا شده)
نامشخص بودن مبنای کارشناسی برآورد منابع آب موجود در کشور	فقدان مدل مناسب برای آمایش سرزمین	ناشناخته بودن ظرفیت‌های آمایش سرزمین در توسعه متوازن و پایدار ملی و منطقه‌ای	عدم توجه به تمرکززدایی در حوزه اداری
عدم توجه به تنش‌های اقتصادی اجتماعی مرتبط با بخش آب	فقدان ساختار و تشکیلات اجرایی مناسب برای انجام فعالیت‌های آمایش سرزمین	عمیق بودن نابرابرهای منطقه‌ای	عدم توجه به حضور فعال و موثر در زنجیره‌های تولید و توسعه فناوری‌های ارتباطی پیشرفته
عدم توجه به اثرات تغییر اقلیم بر کاهش منابع آب	عدم وجود ضمانت اجرایی کافی برای مصوبات اجرایی مربوط به آمایش سرزمین	عدم مشارکت ذی‌نفعان و ذی‌مدخلان در برنامه‌ریزی	عدم ارائه راهکار موثر برای تامین امنیت همه جانبه
نبود مطابقت بین برنامه‌های توسعه روستایی و آمایش سرزمین در بخش کشاورزی	سستی بودن نظام برنامه‌ریزی در پذیرش رویکرد آمایشی	عدم دستیابی به وفاق نظری و عملی در خصوص آمایش سرزمین	نامشخص بودن نسبت قوانین و مقررات جاری در کشور با سیاست‌های سند ملی آمایش
عدم توجه به تکنولوژی‌های نوین (در حیطه انرژی‌های نو)	انعطاف‌پذیری محدود در استراتژی‌های طرح‌های آمایشی	عدم توجه جدی به مرحله هماهنگی عملیاتی اقدامات برنامه	عدم ارائه اصلاحی در خصوص ضعف تقسیمات کشوری فعلی
نامشخص بودن استراتژی توسعه صنعتی کشور	فقدان قواعد و مقررات مناسب و تفکر نظام‌مند و نهادینه برای مدیریت سرزمین	عدم تلقی یکسان و مورد اجماع همه ذی‌نفعان از موضوع آمایش سرزمین	عدم توجه به ظرفیت بخش انرژی برای ایجاد امنیت پایدار کشور در سند آمایش
عدم توجه به تعاملات بین‌المللی در حوزه تولیدات صنعتی	نبود نهادهای قانونی مشخص و مسئول برای مدیریت سرزمین	فقدان هدایت آمایش سرزمین توسط یک نهاد عالی دولتی بین بخشی	عدم توجه به بخش معدن در راهبرد تنوع بخشی به اقتصاد متناسب با قابلیت‌های سرزمین
برنامه‌ریزی غیربومی و مبتنی بر مفروضات کشورهای توسعه‌یافته	فقدان منابع علمی به روز و کارهای پژوهشی عمیق در حوزه‌های برنامه‌ریزی آمایشی	فشارهای سیاسی جهت اجرای طرح‌ها و پروژه‌های فاقد توجهات اقتصادی و فنی	عدم توجه به مسئله عدم توازن در ابعاد مختلف به شکل قابل اتکا در سند آمایش ملی
عدم توجه به مؤلفه‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در تبیین الگوی توزیع و استقرار جمعیت	ضعف جایگاه قانونی و فقدان سلسله مراتب پیوسته برنامه‌ها و طرح‌ها	فقدان مدل مناسب برای آمایش سرزمین ایران	

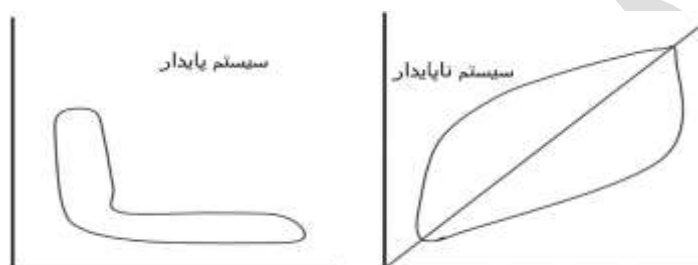
در مرحله دوم، پاسخ‌ها توسط نویسندگان سازماندهی و نظرات مشابه، ترکیب و موضوعات حاشیه‌ای، حذف شدند و از گروه دلفی خواسته شد تا موافقت یا مخالفت خود را بر عنوان (متغیرهای کلیدی) اعلام دارند. نظرات کارشناسان در مورد عوامل تأثیرگذار بر وضعیت آینده سیستم، مورد تحلیل قرار گرفته و در نهایت تعداد ۴۷ عامل استخراج شد. در این راستا برای درک مکانیسم اثرگذاری و ارتباط بین متغیرها، از مدل تحلیل اثرات متقاطع استفاده شد و در نهایت عوامل کلیدی مؤثر بر وضعیت آینده عدم تحقق‌پذیری «سند ملی آمایش سرزمین» در ایران شناسایی شد (جدول ۵ و ۶). بررسی‌ها در این زمینه نشان می‌دهد که درجه پُرشدگی ماتریس ۶۱/۱۱ درصد است. به عبارت دیگر این عدد گویای این است که بیش از ۶۰ درصد متغیرها بر یکدیگر تأثیر داشته‌اند. بررسی تکمیلی نشان می‌دهد که از مجموع ۲۲۰۹ رابطه قابل ارزیابی، ۸۵۹ رابطه بدون تأثیر، ۸۴۸ رابطه عدد دارای تأثیر ضعیف، ۴۰۱ رابطه دارای تأثیر میانی و ۱۰۱ رابطه دارای تأثیر زیاد بوده‌اند.

جدول ۳. ویژگی‌های تأثیرات مستقیم (MDI)

اندازه ماتریس	تعداد چرخش‌ها	تعداد صفرها	تعداد یک	تعداد دو	تعداد سه	تعداد P	مجموع	درجه پرشدگی
۴۷	۳	۸۵۹	۸۴۸	۴۰۱	۱۰۱	۰	۲۲۰۹	۶۱,۱۱٪

تحلیل پایداری و ناپایداری پلان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری

در روش تحلیل تأثیرات متقاطع، اگر پراکنش متغیرها به صورت L باشد نشان‌دهنده‌ی پایداری سیستم است، این به آن معنی است که برخی از متغیرها از میزان تأثیرگذاری بالا و برخی دیگر نیز از میزان تأثیرپذیری بالا برخوردار هستند. در این سیستم، جایگاه و نقش هر یک از این عوامل کاملاً مشخص و قابل بیان است، اما اگر پراکنش متغیرها، حول محور قطری پلان باشد نشان‌دهنده ناپایداری سیستم است. این سیستم‌ها به مراتب پیچیده‌تر از سیستم‌های پایدار هستند و متغیرها در اکثر مواقع حالت بینایی از تأثیرگذاری و تأثیرپذیری را نشان می‌دهند که ارزیابی و شناسایی عوامل کلیدی را با مشکل مواجه می‌سازد. در واقع می‌توان گفت نحوه پراکنش متغیرها در صفحه پراکندگی، پایداری و ناپایداری سیستم را بیان می‌کنند (منوچهری و همکاران، ۱۴۰۲: ۲۱۰؛ Godet, 2008: 418; Dewangan et al, 2015: 3; Sirius et al, 2003: 22; Anam et al, 2022: 3 (شکل ۳ و ۴).

شکل ۳- وضعیت پایداری و ناپایداری سیستم
(نعمت پور و همکاران، ۲۰۲۰: ۱۹)

شکل ۴ نتیجه بررسی متغیرهای تأثیرگذار بر وضعیت آینده عدم تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین را نشان می‌دهد. بر این اساس میزان تأثیرپذیری و تأثیرگذاری عوامل به شرح زیر قابل بیان است:

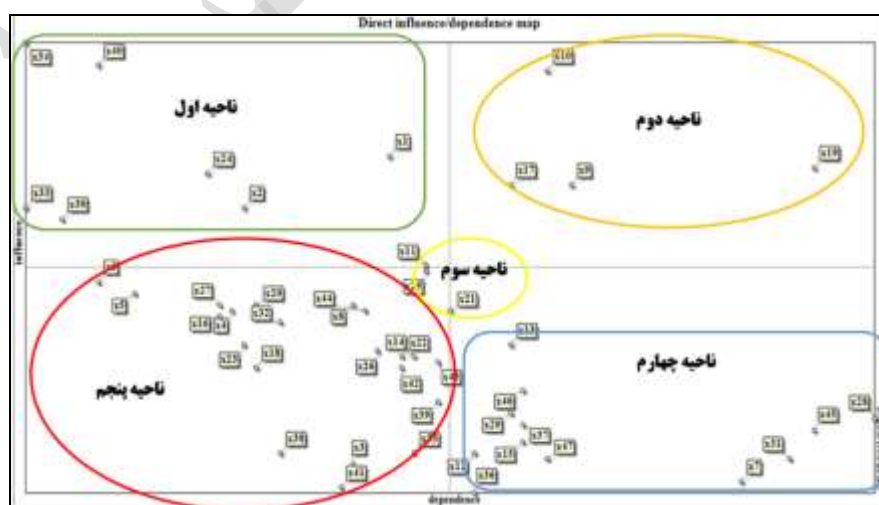
ناحیه اول عوامل کلیدی (یا تأثیرگذار): در واقع در این ناحیه سهم تأثیرگذاری عوامل بیشتر از تأثیرپذیری بوده و شامل عوامل کلیدی می‌شوند که در آینده بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین اثر بسیار مهمی خواهند داشت. متغیرهای تأثیرگذار با درجه بالایی از تأثیرگذاری در سمت شمال غربی نمودار مشاهده می‌شوند. این متغیرها در واقع با درجه بالایی از تأثیرگذاری، به عنوان متغیرهای تعیین‌کننده نیز شناخته می‌شوند. متغیرهای این گروه عبارتند از: عدم حضور تمامی نهادهای دخیل و عناصر مؤثر در تهیه طرح آمایش (x1)، مغفول بودن ارتباط بین آمایش و برنامه‌های توسعه و بودجه سنواری (x2)، عدم توجه به اصول اقتصاد مقاومتی و توسعه درون زای برون‌گرا (x24)، وجود تعارض بین مؤلفه‌های سطح فضا با مؤلفه‌های تصمیم‌گیری بخشی (x30)، عدم دستیابی به وفاق نظری و عملی در خصوص آمایش سرزمین (x33)، ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌های استان‌ها (x34) و نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری اغلب سیاست‌های ارائه‌شده (x40).

ناحیه دوم: متغیرهای دو وجهی: این متغیرها دارای دو ویژگی مشترک تأثیرگذاری بالا و تأثیرپذیری بالا هستند و هر عملی بر روی این متغیرها بر روی سایر متغیرها نیز واکنش و تغییری را ایجاد خواهد کرد. متغیرهای این گروه عبارتند از: عدم توجه لازم به مخاطرات و آلاینده‌ها و پیامدهای محیط زیستی (x9)، نامشخص بودن مبنای کارشناسی برآورد منابع آب موجود در کشور (x10)، کم‌توجهی به شاخص‌های مشارکت اجتماعی در فرایند توسعه (x17)، غفلت از ارائه راه حل برای رفع علل مشکلات، تنگناها و توسعه نیافتگی (x19).

ناحیه سوم: متغیرهای تنظیمی یا کنترل‌گر: این متغیرها در نزدیکی مرکز ثقل نمودار قرار دارند در واقع حالت تنظیمی داشته و گاه‌ا به عنوان اهرمی ثانویه عمل می‌کنند و از آن جهت مهم هستند که در آینده امکان دارد به هر کدام از چهار ناحیه دیگر منتقل شوند. بستگی به سیاست‌های دولت، این متغیرها قابل ارتقاء به متغیرهای تأثیرگذار، متغیرهای تعیین‌کننده و یا متغیرهای هدف و ریسک هستند.

متغیرهای این گروه عبارتند از: نبود مطابقت بین برنامه‌های توسعه روستایی و آمایش سرزمین در بخش کشاورزی (x11)، بی‌توجهی به سطح توسعه‌یافتگی و داشته‌های کشور (x21) و سنتی بودن نظام برنامه‌ریزی در پذیرش رویکرد آمایشی (x25). ناحیه چهارم: متغیرهای تأثیرپذیری: این متغیرها در قسمت جنوب شرقی نمودار قرار دارند و می‌توان آن‌ها را متغیرهای نتیجه نیز نامید. این متغیرها از تأثیرپذیری بسیار بالا از سیستم و تأثیرگذاری بسیار پایین در سیستم برخوردار هستند. متغیرهای این گروه عبارتند از: اطلاعات آماری قدیمی و استفاده نکردن از آمارهای سرانه در مواقع لزوم (x7)، عدم توجه کافی به تکنولوژی‌های نوین در حیطه انرژی‌های نو (x12)، عدم شفافیت استراتژی توسعه صنعتی کشور (x13)، برنامه‌ریزی غیربومی و مبتنی بر مفروضات کشورهای توسعه‌یافته (x15)، بی‌توجهی به جایگاه میراث فرهنگی (x28)، تأکید بیش از حد برنامه‌های آمایش بر آبادی مکان به جای رفاه و امنیت انسان‌ها (x29)، نبود بانک داده و شاکله‌های یکپارچه از اطلاعات سرزمینی در استخراج اسناد آمایشی کارآمد (x31)، عدم توجه به برنامه‌ریزی راهبردی و بلندمدت در حوزه انرژی (x36)، بی‌توجهی به موقعیت ممتاز مفصلی ایران در منطقه (x37)، عدم ارائه پیشنهادات اصلاحی در خصوص ضعف تقسیمات کشوری فعلی (x45)، عدم توجه کافی به نقش، ظرفیت‌ها و وظایف مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی (x46)، عدم توجه کافی به بخش معدن و ظرفیت‌های اکتشاف و بهره‌داری از آن‌ها در راستای راهبرد تنوع بخشی و تکمیل زنجیره‌های تولید (x47).

ناحیه پنجم: متغیرهای مستقل: از متغیرهای این ناحیه می‌توان چشم‌پوشی کرد، چرا که نه تأثیرگذار و نه تأثیرپذیر هستند. این متغیرها در قسمت جنوب غربی نمودار قرار دارند. متغیرهای این گروه عبارتند از: انتزاعی و مبهم بودن سیاست‌های پیشنهادی (x3)، فقدان تحلیل‌های آینده‌نگری و آینده‌پژوهی کافی (x4)، مغایرت سیاست‌های اتخاذ شده در بخش‌های مختلف (x5)، نبود اولویت‌بندی مشخص در تعیین اهداف، راهبردها و پیشران‌های توسعه (x6)، عدم تدوین راهبردهای تمرکززا (x8)، ابهام در تعاملات بین‌المللی در حوزه تولیدات صنعتی (x14)، عدم توجه به مؤلفه‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در تبیین الگوی توزیع و استقرار جمعیت (x16)، عدم تعیین تکلیف نظام تقسیم کار ملی، منطقه‌ای و استانی در رابطه با اجرای سند چشم‌انداز (x18)، نبود اولویت‌بندی، عدم مرحله‌بندی و ابهام در مشخص کردن بازه‌های زمانی (x20)، عدم روش‌شناسی منسجم در مطالعات آمایش سرزمین (x22)، فقدان ساختار و تشکیلات اجرایی مناسب برای انجام فعالیت‌های آمایش سرزمین (x23)، ساماندهی نامطلوب نظام اسکان جمعیت در پهنه سرزمین (x26)، باورهای ضعیف متولیان امر به اثربخشی رویکردهای آمایش در پژوهش توسعه پایدار (x27)، عدم توجه کافی به ظرفیت‌های آمایش سرزمین در توسعه متوازن و پایدار ملی و منطقه‌ای (x32)، عدم توجه کافی بر حفظ و پویایی هویت ایرانی-اسلامی (x35)، عدم توجه به ظرفیت‌های موجود استان‌ها در تحقق اهداف (x38)، در نظر گرفتن نقش تعاملی با کشورهای همسایه بدون مشخص کردن تقسیم کار ملی و شفافیت در اهداف مورد نظر (x39)، عدم توجه کافی به تولید نوآورانه، دانش‌بنیان و رقابت‌پذیر در فضای گسترده شبکه تولید منطقه‌ای و جهانی (x41)، عدم اولویت‌دهی به اقتصاد دریا محور (x42) و عدم توجه به حضور فعال و مؤثر در زنجیره‌های تولید و توسعه فناوری‌های ارتباطی پیشرفته (x43).

شکل ۴. نمودار پراکنش متغیرها در محور تأثیرگذاری- تأثیرپذیری بر اساس تأثیرات مستقیم

در جدول ۶ تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم متغیرها بر یکدیگر به تفکیک میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری آمده است.

براساس آنچه بیان شد می‌توان گفت که میزان تأثیرگذاری متغیرهای تعیین‌کننده و دو وجهی نسبت به متغیرهای تأثیرپذیر، مستقل و تنظیمی بسیار بالاتر است و بنابراین می‌توانند به عنوان عوامل کلیدی محسوب شوند.

بر اساس جدول ۶ از مجموع ۴۷ عامل اولیه، تعداد ۱۱ عامل به عنوان عوامل کلیدی سیستم شناخته شدند. این عوامل عبارتند از: ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌های استان‌ها، نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری اغلب سیاست‌های ارائه‌شده، نامشخص بودن مبنای کارشناسی برآورد منابع آب موجود در کشور، عدم حضور تمامی نهادهای دخیل و عناصر مؤثر در تهیه طرح آمایش، غفلت از ارائه راه حل برای رفع علل مشکلات و تنگناها و توسعه نیافتگی، عدم توجه به اصول اقتصاد مقاومتی، عدم توجه لازم به مخاطرات و آلاینده‌ها و پیامدهای محیط زیستی، کم‌توجهی به شاخص‌های مشارکت اجتماعی، مغفول بودن ارتباط بین آمایش و برنامه‌های توسعه، عدم دستیابی به وفاق نظری و عملی در خصوص آمایش سرزمین و وجود تعارض بین مؤلفه‌های سطح فضا با مؤلفه‌های تصمیم‌گیری بخشی بیشترین میزان تأثیرگذاری مستقیم در عدم تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین را دارند.

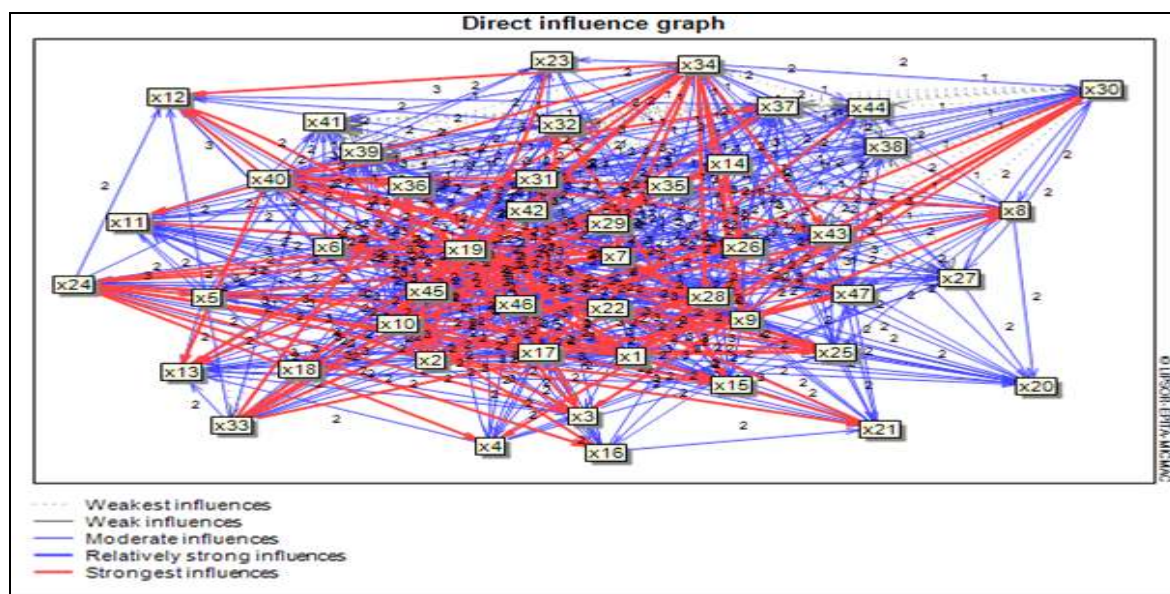
جدول ۴. تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم عوامل نسبت به یکدیگر به همراه گروه‌بندی

رتبه	کد	عوامل اثرگذار	تأثیر مستقیم عوامل نسبت به یکدیگر		تأثیرات غیرمستقیم عوامل بر یکدیگر	
			میزان تأثیرگذاری	میزان تأثیرپذیری	میزان تأثیرگذاری	میزان تأثیرپذیری
۱	x1	عدم حضور تمامی نهادهای دخیل و عناصر مؤثر در تهیه طرح آمایش	۷۱	۴۱	کلیدی	۴۱۰۷۴۸۲
۲	x2	مغفول بودن ارتباط بین آمایش و برنامه‌های توسعه و بودجه‌های سنواتی	۶۲	۲۹	کلیدی	۳۵۳۴۵۳۸
۳	x3	انتزاعی و مبهم بودن سیاست‌های پیشنهادی	۱۷	۳۸	مستقل	۱۴۸۳۵۵۰
۴	x4	فقدان تحلیل‌های آینده‌نگری و آینده‌پژوهی کافی	۴۴	۲۸	مستقل	۲۶۴۵۰۴۰
۵	x5	مغایرت سیاست‌های اتخاذ شده در بخش‌های مختلف	۴۷	۲۰	مستقل	۲۳۵۵۴۹۵
۶	x6	نبود اولویت‌بندی مشخص در تعیین اهداف، راهبردها و پیشران‌های توسعه	۴۹	۱۷	مستقل	۲۷۷۷۸۳۱
۷	x7	اطلاعات آماری قدیمی و استفاده نکردن از آمارهای سرانه در مواقع لزوم	۱۴	۷۰	تأثیرپذیر	۹۳۰۳۲۱
۸	x8	عدم تدوین راهبردهای تمرکززا	۴۵	۳۸	مستقل	۲۳۴۴۹۹۷
۹	x9	عدم توجه لازم به مخاطرات و آلاینده‌ها و پیامدهای محیط زیستی	۶۶	۵۶	دووجهی	۳۷۵۴۲۹۳
۱۰	x10	نامشخص بودن مبنای کارشناسی برآورد منابع آب موجود در کشور	۸۶	۵۴	دووجهی	۵۰۵۱۰۴۱
۱۱	x11	نبود مطابقت بین برنامه‌های توسعه روستایی و آمایش سرزمین در بخش کشاورزی	۵۲	۴۴	تنظیمی	۲۹۲۶۸۳۹
۱۲	x12	عدم توجه کافی به تکنولوژی‌های نوین در حیطه انرژی‌های نو	۱۹	۴۸	تأثیرپذیر	۱۱۵۱۷۰۸
۱۳	x13	عدم شفافیت استراتژی توسعه صنعتی کشور	۳۸	۵۱	تأثیرپذیر	۲۱۹۵۰۱۶
۱۴	x14	ابهام در تعاملات بین‌المللی در حوزه تولیدات صنعتی	۳۶	۴۳	مستقل	۲۰۹۰۹۱۷
۱۵	x15	برنامه‌ریزی غیربومی و مبتنی بر مفروضات کشورهای توسعه‌یافته	۲۱	۵۲	تأثیرپذیر	۱۱۸۸۹۲۲
۱۶	x16	عدم توجه به مؤلفه‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در تبیین الگوی توزیع و استقرار جمعیت	۴۳	۲۷	مستقل	۲۲۴۰۹۸۸
۱۷	x17	کم‌توجهی به شاخص‌های مشارکت اجتماعی در فرایند توسعه	۶۶	۵۱	دووجهی	۳۸۴۸۱۵۹
۱۸	x18	عدم تعیین تکلیف نظام تقسیم کار ملی، منطقه‌ای و استانی در رابطه با اجرای سند چشم‌انداز	۳۴	۳۰	مستقل	۱۷۱۹۱۳۶
۱۹	x19	غفلت از ارائه راه حل برای رفع علل مشکلات، تنگناها و توسعه‌نیافتگی	۶۹	۷۶	دووجهی	۴۰۰۸۳۰۶
۲۰	x20	نبود اولویت‌بندی، عدم مرحله‌بندی و ابهام در مشخص کردن بازه‌های زمانی	۴۵	۳۰	مستقل	۲۶۳۲۲۲۴
۲۱	x21	بی‌توجهی به سطح توسعه یافتگی و داشته‌های کشور	۴۴	۴۶	تنظیمی	۲۵۶۷۹۱۶
۲۲	x22	عدم روش‌شناسی منسجم در مطالعات آمایش سرزمین	۳۶	۴۲	مستقل	۲۱۹۸۴۳۰
۲۳	x23	فقدان ساختار و تشکیلات اجرایی مناسب برای انجام فعالیت‌های آمایش سرزمین	۳۸	۲۹	مستقل	۲۲۸۴۲۱۳

ابراهیمی بوزانی و فدائی جزئی: شناسایی عوامل موثر بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین در ایران با رویکرد آینده‌نگاری

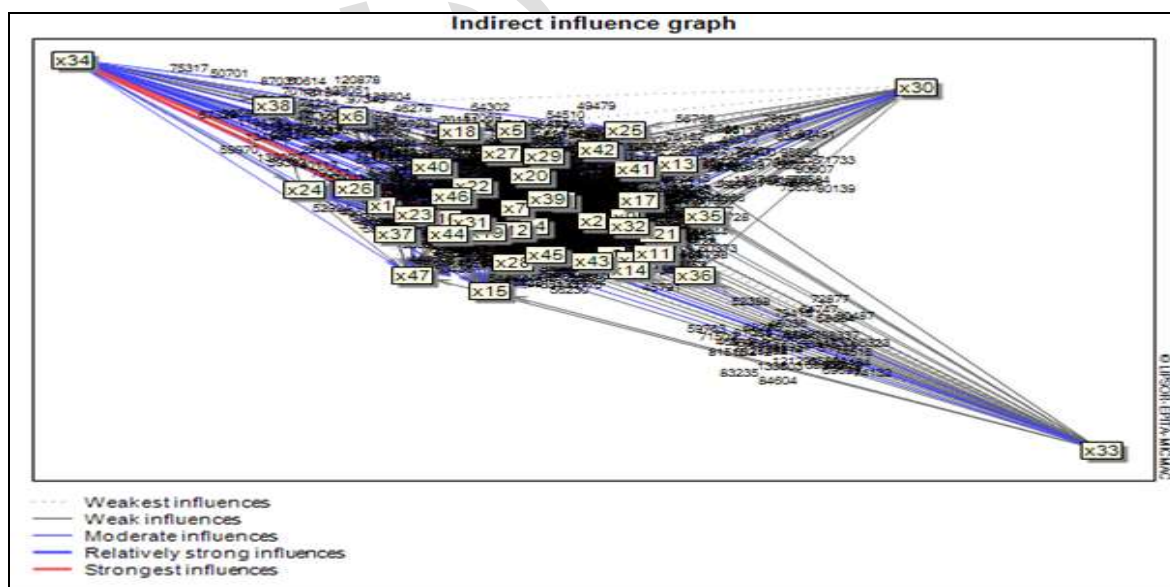
۶	۱۴۴۱۴۸۸	۴۱۴۲۰۲۵	کلیدی	۲۶	۶۸	عدم توجه به اصول اقتصاد مقاومتی و توسعه درون‌زای برون‌گرا	x24	۲۴
۱۳	۲۵۸۲۶۳۳	۲۹۸۱۳۳۹	تنظیمی	۴۴	۵۱	سنتی بودن نظام برنامه‌ریزی در پذیرش رویکرد آمایشی	x25	۲۵
۲۶	۲۱۲۸۴۱۸	۱۸۰۵۱۰۹	مستقل	۴۰	۳۷	ساماندهی نامطلوب نظام اسکان جمعیت در پهنه سرزمین	x26	۲۶
۱۸	۱۵۰۰۰۶۶	۲۴۱۵۰۰۰	مستقل	۲۷	۴۵	باورهای ضعیف متولیان امر به اثربخشی رویکردهای آمایش در پژوهش توسعه پایدار	x27	۲۷
۳۵	۴۷۳۱۸۷۸	۱۶۲۷۶۵۹	تأثیرپذیر	۸۱	۲۵	بی‌توجهی به جایگاه میراث فرهنگی	x28	۲۸
۳۴	۲۸۱۸۷۲۶	۱۴۹۵۶۴۰	تأثیرپذیر	۵۱	۲۶	تأکید بیش از حد برنامه‌های آمایش بر آبادی مکان به جای رفاه و امنیت انسان‌ها	x29	۲۹
۱۱	۷۵۸۹۴۶	۳۴۰۶۷۸۱	کلیدی	۱۴	۶۰	وجود تعارض بین مؤلفه‌های سطح فضا با مؤلفه‌های تصمیم‌گیری بخشی	x30	۳۰
۴۲	۴۱۶۵۵۰۲	۸۴۱۴۱۷	تأثیرپذیر	۷۴	۱۸	نبود بانک داده و شاکل‌های یکپارچه از اطلاعات سرزمینی در استخراج اسناد آمایشی کارآمد	x31	۳۱
۲۳	۱۸۱۳۰۰۴	۲۲۰۵۲۵۱	مستقل	۳۲	۴۲	عدم توجه کافی به ظرفیت‌های آمایش سرزمین در توسعه متوازن و پایدار ملی و منطقه‌ای	x32	۳۲
۱۰	۶۰۹۳۰۸	۳۱۴۷۰۸۲	کلیدی	۱۱	۶۲	عدم دستیابی به وفاق نظری و عملی در خصوص آمایش سرزمین	x33	۳۳
۱	۶۶۴۸۶۹	۵۲۲۰۲۹۷	کلیدی	۱۱	۹۱	ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌های استان‌ها	x34	۳۴
۴۰	۲۳۴۶۳۲۴	۹۸۳۲۱۲	مستقل	۴۳	۱۹	عدم توجه کافی بر حفظ و پویایی هویت ایرانی-اسلامی	x35	۳۵
۴۷	۲۶۲۰۹۵۹	۸۰۷۱۵۷	تأثیرپذیر	۴۸	۱۲	عدم توجه به برنامه‌ریزی راهبردی و بلندمدت در حوزه انرژی	x36	۳۶
۳۶	۲۸۸۶۲۰۹	۱۳۶۹۳۷۷	تأثیرپذیر	۵۲	۲۴	بی‌توجهی به موقعیت ممتاز مفصلی ایران در منطقه	x37	۳۷
۴۱	۱۶۱۴۶۳۹	۱۰۲۱۰۹۳	مستقل	۳۲	۱۹	عدم توجه به ظرفیت‌های موجود استان‌ها در تحقق اهداف	x38	۳۸
۳۳	۲۵۰۹۵۸۹	۱۵۲۱۰۸۷	مستقل	۴۵	۲۸	در نظر گرفتن نقش تعاملی با کشورهای همسایه بدون مشخص کردن تقسیم کار ملی و شفافیت در اهداف مورد نظر	x39	۳۹
۲	۱۰۲۶۱۱۱	۴۷۱۰۴۳۴	کلیدی	۱۷	۸۷	نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری اغلب سیاست‌های ارائه‌شده	x40	۴۰
۴۶	۲۰۸۰۰۹۹	۵۹۲۷۱۷	مستقل	۳۷	۱۳	عدم توجه کافی به تولید نوآورانه، دانش‌بنیان و رقابت‌پذیر در فضای گسترده شبکه تولید منطقه‌ای و جهانی	x41	۴۱
۳۱	۲۲۹۰۴۹۲	۲۱۸۳۲۴۵	مستقل	۴۲	۳۴	عدم اولویت‌دهی به اقتصاد دریا محور	x42	۴۲
۲۹	۲۴۳۶۸۱۰	۲۰۶۳۷۹۰	مستقل	۴۵	۳۵	عدم توجه به حضور فعال و مؤثر در زنجیره‌های تولید و توسعه فناوری‌های ارتباطی پیشرفته	x43	۴۳
۲۱	۲۱۲۷۴۸۸	۲۵۵۱۳۴۸	مستقل	۳۹	۴۴	عدم ارائه راهکار مؤثر برای تأمین امنیت همه جانبه	x44	۴۴
۳۷	۴۲۹۴۰۵۰	۱۴۴۰۴۱۲	تأثیرپذیر	۷۶	۲۳	عدم ارائه پیشنهادات اصلاحی در خصوص ضعف تقسیمات کشوری فعلی	x45	۴۵
۳۲	۲۸۱۷۴۳۲۸	۱۹۰۷۶۲۸	تأثیرپذیر	۵۲	۳۰	عدم توجه کافی به نقش، ظرفیت‌ها و وظایف مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی	x46	۴۶
۴۳	۲۹۴۹۵۹۲	۱۱۳۴۲۴۸	تأثیرپذیر	۵۴	۱۸	عدم توجه کافی به بخش معدن و ظرفیت‌های اکتشاف و بهره داری از آن‌ها در راستای راهبرد تنوع بخشی و تکمیل زنجیره‌های تولید	x47	۴۷

در زمینه تأثیرگذاری غیرمستقیم نیز، ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌های استان‌ها، نامشخص بودن مبنای کارشناسی برآورد منابع آب موجود در کشور، نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری اغلب سیاست‌های ارائه‌شده، عدم توجه به اصول اقتصاد مقاومتی و توسعه درون‌زای برون‌گرا، عدم حضور تمامی نهادهای دخیل و عناصر مؤثر در تهیه طرح آمایش، غفلت از ارائه راه حل برای رفع علل مشکلات، تنگناها و توسعه‌نیافتگی، کم‌توجهی به شاخص‌های مشارکت اجتماعی در فرایند توسعه، عدم توجه لازم به مخاطرات و آلاینده‌ها و پیامدهای محیط زیستی، مغفول بودن ارتباط بین آمایش و برنامه‌های توسعه و بودجه‌های سنواتی، وجود تعارض بین مؤلفه‌های سطح فضا با مؤلفه‌های تصمیم‌گیری بخشی و عدم دستیابی به وفاق نظری و عملی در خصوص آمایش سرزمین بیشترین امتیاز را کسب کردند. شکل ۵ نمودار اثرگذاری روابط میان عوامل مؤثر بر عدم تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین، چگونگی اثرگذاری آن‌ها بر همدیگر و نحوه روابط متقابل بین آن‌ها را در نرم‌افزار میک مک نشان می‌دهد. در این گراف جهت پیکان‌ها بیانگر جهت اثرگذاری عوامل است و خطوط رنگی از قرمز تا خاکستری رنگ نشان‌دهنده طیفی از اثرگذاری شدید متغیرها بر هم تا کمترین ارتباط بین متغیرها است.

شکل ۵. نمودار روابط مستقیم بین متغیرها (تأثیرات خیلی ضعیف تا بسیار قوی)

تأثیرات غیرمستقیم متغیرها: همانطور که قبل‌تر بیان شد، نرم‌افزار میک مک در مجموع دو نوع اثر را نشان می‌دهد؛ یکی اثرات مستقیم و دیگر اثرات غیرمستقیم. تحلیل اثرات مستقیم در واقع نتیجه بر هم کنش داده‌های ماتریس اولیه است و تحلیل اثرات غیرمستقیم نتیجه محاسبه توان‌های بالاتر و تکرار ماتریس اولیه است. در واقع در این روش هر کدام از روابط متغیرها نرم‌افزار به توان‌های ۲، ۳، ۴، ۵ و ... رسانده شده و بر این اساس تأثیرات غیرمستقیم متغیرها سنجیده می‌شود. با این حال، متغیرها در هر دو اثرات مستقیم و غیرمستقیم، کمترین میزان جابه‌جایی و تغییرات را داشته‌اند و مجموعه عوامل کلیدی هم در اثرات مستقیم و هم در اثرات غیرمستقیم تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند.

شکل ۶. گراف اثرات غیرمستقیم متغیرها بر یکدیگر (تأثیرات بسیار ضعیف تا بسیار قوی)

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که عوامل متعددی در عدم تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین نقش دارند. در میان ۱۱ عامل کلیدی

شناسایی شده، می‌توان چند موضوع اصلی را مشاهده کرد:

ضعف در هماهنگی و یکپارچگی: عواملی مانند «عدم حضور تمامی نهادهای دخیل»، «مغفول بودن ارتباط بین آمایش و برنامه‌های توسعه» و «وجود تعارض بین مؤلفه‌های سطح فضا با مؤلفه‌های تصمیم‌گیری بخشی» نشان‌دهنده فقدان هماهنگی بین بخش‌های مختلف در تدوین و اجرای سند آمایش است. این یافته با نتایج شریف‌زادگان و رضوی دهکردی (۱۳۸۹) که مشکلات سازمانی را از علل اصلی عدم تحقق برنامه‌های آمایش سرزمین دانسته‌اند، همخوانی دارد. همچنین با یافته‌های حاتمی‌نژاد و عمو (۱۳۹۸) که بر مسائل مدیریتی و ساختاری تأکید کرده‌اند، مطابقت می‌کند.

نقص در مبانی علمی و کارشناسی: عواملی نظیر «نامشخص بودن مبنای کارشناسی برآورد منابع آب» و «عدم دستیابی به وفاق نظری و عملی در خصوص آمایش سرزمین» بیانگر ضعف در پایه‌های علمی و تخصصی سند است. این موضوع با نتایج شریف‌زادگان و رضوی دهکردی (۱۳۸۹) که مشکلات مفهومی را از علل عدم تحقق برنامه‌های آمایش ذکر کرده‌اند، همسو است. همچنین با یافته‌های حاتمی‌نژاد و عمو (۱۳۹۸) در خصوص مسائل محتوایی مطابقت دارد.

کم‌توجهی به واقعیت‌های اقتصادی و اجتماعی: «عدم توجه به اصول اقتصاد مقاومتی» و «کم‌توجهی به شاخص‌های مشارکت اجتماعی» نشان می‌دهد که سند آمایش به اندازه کافی شرایط اقتصادی و اجتماعی کشور را در نظر نگرفته است. این یافته با نتایج سرور و خلیجی (۱۴۰۱) در مورد اهمیت ارتباط بین مؤلفه‌های محیطی و اجتماعی مطابقت می‌کند.

ضعف در اجرا و عملیاتی‌سازی: «نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری سیاست‌ها» و «ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌ها» نشان‌دهنده مشکلات در مرحله اجرای سند است. این موضوع با نتایج اکپودسی و ناکامورا (۲۰۱۸) در خصوص کاستی‌های اجرایی و عدم درک روشن برای توسعه پایدار زمین همسو است. همچنین با یافته‌های ادیتا و دالیا (۲۰۲۲) در مورد ضرورت پایش فرایندهای مدیریتی و اجرای تصمیم‌گیری‌ها مطابقت دارد. این یافته‌ها نشان می‌دهد که برای افزایش تحقق‌پذیری سند آمایش سرزمین، نیاز به یک رویکرد جامع و چند بعدی است که هم جنبه‌های نظری و علمی و هم ابعاد اجرایی و عملیاتی را در بر گیرد.

در دهه‌های گذشته افزایش جمعیت، گسترش شهرنشینی، صنعتی شدن و بهره‌برداری نامتعادل از منابع سرزمین به ناپایداری شدید محیط زیست منجر شده است. در این میان برای غلبه بر مشکلات پیش‌آمده، برنامه‌ریزی جامع و تهیه طرح‌های آمایشی به عنوان ابزاری حیاتی برای حفظ و بازگرداندن پایداری به محیط زیست مطرح گردید. اما تحقق‌پذیری طرح‌های تهیه‌شده در این زمینه همواره با چالش تحقق‌پذیری مواجه بود. از این‌رو، شناسایی عوامل مؤثر بر عدم تحقق‌پذیری این طرح‌ها امری ضروری است و بی‌شک شناسایی و ملاحظه آن‌ها در طول فرایند برنامه‌ریزی و تهیه طرح‌ها می‌تواند در تحقق اهداف برنامه‌ریزی آمایش سرزمین مؤثر باشد. این پژوهش با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر عدم تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین انجام شد. نتایج تحلیل اثرات متقاطع بر روی ۴۷ عامل انتخابی، ۱۱ عامل کلیدی را شناسایی کرد که در چهار دسته اصلی قابل طبقه‌بندی هستند. این عوامل نشان‌دهنده چالش‌های اساسی در مسیر اجرای موفق سند آمایش سرزمین هستند.

یکی از مهم‌ترین موانع شناسایی شده، ضعف در هماهنگی و یکپارچگی است. عدم حضور تمامی نهادهای دخیل در تهیه طرح آمایش و وجود تعارض بین مؤلفه‌های سطح فضا با تصمیم‌گیری بخشی، نشان‌دهنده نیاز به ایجاد ساختار مدیریتی منسجم‌تر است. این مسئله می‌تواند منجر به ناهماهنگی در اجرای سیاست‌ها و برنامه‌ها شود و کارآمدی سند را به شدت کاهش دهد. برای رفع این مشکل، ایجاد کارگروه‌های تخصصی بین‌بخشی و تدوین سازوکارهای مشخص برای هماهنگی بین نهادهای مختلف ضروری است.

نقص در مبانی علمی و کارشناسی، دومین چالش مهم شناسایی شده است. نامشخص بودن مبنای کارشناسی برآورد منابع آب و عدم دستیابی به وفاق نظری و عملی در خصوص آمایش سرزمین، ضرورت تقویت پایه‌های علمی سند را آشکار می‌سازد. این مسئله می‌تواند منجر به تصمیم‌گیری‌های نادرست و غیرواقع‌بینانه در برنامه‌ریزی‌های آمایشی شود. برای رفع این نقیصه، انجام مطالعات پایه دقیق‌تر، استفاده از روش‌های علمی پیشرفته در ارزیابی منابع و ظرفیت‌های سرزمینی و برگزاری نشست‌های تخصصی برای رسیدن به اجماع نظر در مفاهیم و رویکردهای آمایشی ضروری است.

کم‌توجهی به واقعیت‌های اقتصادی و اجتماعی، سومین چالش مهم است. عدم توجه به اصول اقتصاد مقاومتی و کم‌توجهی به شاخص‌های مشارکت اجتماعی، لزوم بازنگری در رویکردهای اقتصادی و اجتماعی سند را نشان می‌دهد. این مسئله می‌تواند منجر به عدم پذیرش و مشارکت جامعه در اجرای برنامه‌های آمایشی شود. برای رفع این مشکل، تدوین شاخص‌های عملیاتی برای سنجش میزان تحقق اهداف اقتصادی و اجتماعی سند، طراحی سازوکارهای مشارکتی برای جلب همکاری جوامع محلی و توجه ویژه به اصول اقتصاد مقاومتی در برنامه‌ریزی‌های آمایشی ضروری است.

ضعف در اجرا و عملیاتی‌سازی، چهارمین چالش اساسی است. نامشخص بودن الزامات تحقق‌پذیری سیاست‌ها و ارائه الگوهای همسان برای توسعه شهرستان‌ها، بیانگر نیاز به تدوین راهکارهای اجرایی دقیق‌تر و متناسب با شرایط محلی است. این مسئله می‌تواند منجر به عدم اجرای مؤثر سیاست‌های آمایشی و ناکارآمدی برنامه‌ها در سطح محلی شود. برای رفع این مشکل، تهیه دستورالعمل‌های اجرایی متناسب با ویژگی‌های خاص هر منطقه، تدوین شاخص‌های عملکردی برای پایش میزان پیشرفت اجرای سند و ایجاد سازوکارهای نظارتی و ارزیابی مستمر ضروری است.

علاوه بر این، مغفول بودن ارتباط بین آمایش و برنامه‌های توسعه و بودجه‌های سنواتی نیز از دیگر چالش‌های مهم است. این مسئله می‌تواند منجر به عدم تخصیص منابع کافی برای اجرای برنامه‌های آمایشی و ناهماهنگی بین اسناد بالادستی شود. برای رفع این مشکل، ایجاد سازوکارهای قانونی برای پیوند میان سند آمایش و برنامه‌های توسعه و بودجه و تدوین شاخص‌های یکپارچه برای ارزیابی همسویی این اسناد ضروری است.

در مجموع، برای افزایش تحقق‌پذیری سند آمایش سرزمین، نیاز به یک رویکرد جامع و چندبعدی است که تمامی ابعاد ذکرشده را پوشش دهد. این رویکرد باید شامل تقویت هماهنگی بین‌بخشی، ارتقای مبانی علمی و کارشناسی، توجه ویژه به واقعیت‌های اقتصادی و اجتماعی، بهبود سازوکارهای اجرایی و عملیاتی، و ایجاد پیوند مؤثر بین سند آمایش و سایر اسناد بالادستی باشد. با اتخاذ چنین رویکردی، می‌توان امیدوار بود که سند آمایش سرزمین از یک مجموعه صرفاً توصیفی به یک برنامه عملیاتی و اثربخش تبدیل شود که قادر به هدایت توسعه متوازن و پایدار کشور باشد.

راهکارها

براساس نتایج حاصل از تحلیل عوامل مؤثر، پیشنهادات زیر به‌عنوان گام‌های اصلاحی در جهت بهبود تحقق‌پذیری سند آمایش سرزمین ارائه می‌شود:

- تأکید بر ایجاد راهبردهای دقیق و مستند در زمینه مدیریت آب به‌عنوان یکی از اصول اساسی آمایش سرزمین.
- افزایش شفافیت در فرآیند تصمیم‌گیری و ترویج مشارکت اجتماعی به‌منظور جلب حمایت عمومی.
- تضمین تعهد تمامی نهادها و ارکان مختلف در تهیه و اجرای طرح آمایش سرزمین.
- اعمال اصول اقتصاد مقاومتی و توسعه درون‌زا برای تحقق توسعه پایدار.

سپاسگزاری

این مقاله حاصل انجام طرح پژوهشی با همین عنوان است و با حمایت‌های دانشگاه پیام نور استان اصفهان به سرانجام رسیده است. نگارندگان بر خود لازم می‌دانند از ریاست محترم دانشگاه پیام نور استان اصفهان و کارکنان مدیریت محترم پژوهشی و مالی استان تشکر و قدردانی نمایند.

Reference

- Abrantes, P., Fontes, I., Gomes, E., & Rocha, J. (2016). Compliance of land cover changes with municipal land use planning: Evidence from the Lisbon metropolitan region (1990–2007). *Land use policy*, 51, 120-134. <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2015.10.023>
- Ahmadi, M., & Molaei, A. (2024). A critique of national and provincial spatial planning documents from the perspective of Article 48 of the Constitution. *Regional Economics and Development*. <https://doi.org/10.22067/erd.2024.85493.1214>. (In Persian)
- Akbari, Y., Imani Jajarmi, H., & Rostamalizadeh, V. (2016). Analysis of Land use Barriers in Iran. *Science and Technology Policy Letters*, 06(3), 5-13. magiran.com/p1740880. (In Persian)
- Amo, E., Hataminejad, H. (2018). Pathology and evaluation of land improvement plans in Iran. *Regional Planning Scientific Quarterly*, 9(34), 27-38. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22516735.1398.9.34.3.8>. (In Persian)
- Anam, M. Z., Bari, A. M., Paul, S. K., Ali, S. M., & Kabir, G. (2022). Modelling the drivers of solar energy development in an emerging economy: Implications for sustainable development goals.

- Resources, Conservation & Recycling Advances, 13, 200068.
<https://doi.org/10.1016/j.rcradv.2022.200068>
- Asan, S. S., & Asan, U. (2007). Qualitative cross-impact analysis with time consideration. Technological forecasting and social change, 74(5), 627-644.
<https://doi.org/10.1016/j.techfore.2006.05.011>
- Azimi Bolourian, A (2008) The Concept of Land Use in Development Planning: Origins, Evolution and Experience of Iran, Tehran: Rasa Publishing House. (In Persian)
- Bañuls, V. A., & Turoff, M. (2011). Scenario construction via Delphi and cross-impact analysis. Technological Forecasting and Social Change, 78(9), 1579-1602.
<https://doi.org/10.1016/j.techfore.2011.03.014>
- Battisti, F., Campo, O., & Manganelli, B. (2022). Land Management in Territorial Planning: Analysis, Appraisal, Strategies for Sustainability—A Review of Studies and Research. Land, 11(7), 1007.
<https://doi.org/10.3390/land11071007>
- Briassoulis, H. (2019). Combating land degradation and desertification: The land-use planning quandary. Land, 8(2), 27. <https://doi.org/10.3390/land8020027>
- Brodzicki, T., Ciolek, D., Komornicki, T., Mogiła, Z., Szlachta, J., Zaleski, J., & Zaucha, J. (2017). Territorial cohesion: A missing link between economic growth and welfare: Lessons from the Baltic Tiger.
- Calkins, H. W. (1979). The planning monitor: an accountability theory of plan evaluation. Environment and Planning A, 11(7), 745-758. <https://doi.org/10.1068/a11074>
- Decoville, A. (2018). Use and misuse of indicators in spatial planning: the example of land take. Planning Practice & Research, 33(1), 70-85. <https://doi.org/10.1080/02697459.2017.1378981>
- Dewangan, D. K., Agrawal, R., & Sharma, V. (2015). Enablers for competitiveness of Indian manufacturing sector: an ISM-fuzzy MICMAC analysis. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 189, 416-432. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.03.200>
- Dost Mohammadi, H., & Ekhtiari Amiri, R. (2019). Political Development; Iran Efficiency and Legitimacy Crisis's and Good Governance. Journal of Political Strategy, 3(10), 91-123. magiran.com/p2066873 (In Persian)
- Edita, A., & Dalia, P. (2022). Challenges and problems of agricultural land use changes in Lithuania according to territorial planning documents: Case of Vilnius district municipality. Land Use Policy, 117, 106125. <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2022.106125>
- Ekpodessi, S. G. N., & Nakamura, H. (2018). Land use and management in Benin Republic: An evaluation of the effectiveness of Land Law 2013-01. Land Use Policy, 78, 61-69.
<https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2018.06.025>
- Friedmann, J. (2011). Insurgencies: Essays in planning theory. Routledge.
- Ghaderi Hajat, M., & Golkarami, A. (2020). Investigating and Analyzing the Geopolitical Attitude of the High-Level Documents of Spatial Planning in Iran. Geopolitics Quarterly, 16(58), 58-87. Doi: [20.1001.1.17354331.1399.16.58.3.1](https://doi.org/10.17354/331.1399.16.58.3.1). (In Persian)
- Godarzi, M., & Hajiani, E. (2023). Futurology of the implementation of National Land Use Document. Town and Country Planning, 15(1), 1-17. doi: [10.22059/jtcp.2023.348562.670349](https://doi.org/10.22059/jtcp.2023.348562.670349). (In Persian)
- Godet, M., Durance, P., & Gerber, A. (2008). Strategic Foresight La Prospective Use and Misuse of Scenario Building, Paris, France.
- Hammad, A., & Tumeizi, A. (2012). Land degradation: socioeconomic and environmental causes and consequences in the eastern Mediterranean. Land Degradation & Development, 23(3), 216-226.
<https://doi.org/10.1002/ldr.1069>
- Healey, P. (2006). Urban complexity and spatial strategies: Towards a relational planning for our times. Routledge.

- Jabbari, H., Sameni, A., & Ebrahimi Khosafi, M. (2017). Explaining The Requirements for Drafting a National Document For The Development of The Physical Territory. *Physical Social Planning*, 4(2), 75-92. SID. <https://sid.ir/paper/264474/en>. (In Persian)
- Jafarian, B., SARVAR, R., BORNA, R. (2019). Key Factors Affecting the Future Status of Tehran Province Spatial Planning Based on Future Studies. *GEOGRAPHICAL JOURNAL OF TERRITORY*, 16(61), 17-36. SID. <https://sid.ir/paper/116294/en>. (In Persian)
- javanshiri, M., Namdarzadeh, M., & Nabiuni, S. (2021). Identification and analysis of key drivers affecting the feasibility of Land use planning (Case study: Khorasan Razavi province). *Journal of Arid Regions Geographic Studies*, 12(43), 62-87. <https://civilica.com/doc/1323981>. (In Persian)
- Kinzer, K. (2016). Missed connections: A critical analysis of interconnections between public participation and plan implementation literature. *Journal of Planning Literature*, 31(3), 299-316. <https://doi.org/10.1177/0885412216652889>
- Koroso, N. H., & Zevenbergen, J. A. (2024). Urban land management under rapid urbanization: Exploring the link between urban land policies and urban land use efficiency in Ethiopia. *Cities*, 153, 105269. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2024.105269>
- Law of the Sixth Development Plan of the Islamic Republic of Iran (1396-1400), (approved on 12/14/1395). (In Persian)
- Law on permanent orders of country development programs approved on 11/10/1395. (In Persian)
- Liu, Y., Wang, J., & Deng, X. (2008). Rocky land desertification and its driving forces in the karst areas of rural Guangxi, Southwest China. *Journal of Mountain Science*, 5, 350-357. <https://doi.org/10.1007/s11629-008-0217-6>
- Malý, J. (2018). Polycentric urban systems and territorial cohesion. In *Territorial cohesion: The urban dimension* (pp. 69-89). Cham: Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-03386-6_4
- Manouchehri, S., Barghi, H., & Ghanbari, Y. (2023). Structural Analysis of the Development Drivers Affecting the Realization of Land use Planning at the Kurdistan Province Based on the Role-Playing of Rural Areas. *Geography and Development*, 21(72), 205-238. doi: [10.22111/gdij.2023.44024.3462](https://doi.org/10.22111/gdij.2023.44024.3462). (In Persian)
- Nematpour, M., Khodadadi, M., Rezaei, N., & Makian, S. (2021). Structural analysis of the development of the Iranian tourism market employing a MICMAC approach: a new long-range planning method to attract the ASEAN international tourist market. *Journal of Hospitality and Tourism Insights*, 4(4), 393-417. <https://doi.org/10.1108/JHTI-04-2020-0053>
- Nouri, M. S., & Boujelbene, Y. (2022). Determinants of the Export Performance of Tunisian SMEs: Analysis Trough the MICMAC Method. [DOI: 10.36346/sarjbm.2022.v04i01.001](https://doi.org/10.36346/sarjbm.2022.v04i01.001)
- Office of Economic Studies, Vice President of Economic Researches of the Islamic Council Research Center, (2019), Collection of Regional Studies and Land Studies in Iran (9): Pathology and analysis of provincial study documents from an economic perspective, subject code: 220; Machine gun number: 17396. (In Persian)
- Ohashi, H., Fukasawa, K., Ariga, T., Matsui, T., & Hijioka, Y. (2019). High-resolution national land use scenarios under a shrinking population in Japan. *Transactions in GIS*, 23(4), 786-804. <https://doi.org/10.1111/tgis.12525>
- Omran, A., Khorish, M., & Saleh, M. (2014). Structural analysis with knowledge-based MICMAC approach. *International Journal of Computer Applications*, 86(5). [doi:10.5120/14985-3290](https://doi.org/10.5120/14985-3290)
- rashnoofar, A., arefi, M., & yusefvand, J. (2019). Reviewing the bottlenecks and problems of development programs in Iran with an emphasis on land management and providing strategies to improve it with the Model (ANP). *Geography and Human Relationships*, 1(4), 149-186. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.26453851.1398.1.4.11.2>. (In Persian)

- Reed, M. S., Buenemann, M., Atlhopheng, J., Akhtar-Schuster, M., Bachmann, F., Bastin, G., ... & Verzandvoort, S. (2011). Cross-scale monitoring and assessment of land degradation and sustainable land management: A methodological framework for knowledge management. *Land Degradation & Development*, 22(2), 261-271. <https://doi.org/10.1002/ldr.1087>
- Salih, A. A., Ganawa, E. T., & Elmahl, A. A. (2017). Spectral mixture analysis (SMA) and change vector analysis (CVA) methods for monitoring and mapping land degradation/desertification in arid and semiarid areas (Sudan), using Landsat imagery. *The Egyptian Journal of Remote Sensing and Space Science*, 20, S21-S29. <https://doi.org/10.1016/j.ejrs.2016.12.008>
- Sameni, A (2018) Pathology of land use in the country's planning system, Development and Foresight Research Center, ID code 98-7-10116. (In Persian)
- Sameni, A., & Zebardast, E. (2023). Feasible pathology of land use in Iran Case study: the fourth round of land use studies. *Majlis and Rahbord*, 30(115), 127-162. doi: [10.22034/mr.2022.5403.5159](https://doi.org/10.22034/mr.2022.5403.5159). (In Persian)
- Sanii, E. (2010) Land preparation is a way to balance the urban system and development. *Economic magazine (bimonthly review of economic issues and policies)*. 1390; 11 (9 and 10):169-180. <http://noo.rs/zT6ZE>. (In Persian)
- Sarvar, R., & Khaliji, M. A. (2023). Pathology of Land Use Planning in Guilan province. *Geographical Studies of Coastal Areas Journal*, 3(4), 1-20. doi: [10.22124/gscsj.2023.21365.1136](https://doi.org/10.22124/gscsj.2023.21365.1136). (In Persian)
- Sharifzadegan, M. H., & Razavi Dehkordi, S. A. (2010). Evaluation of National Strategic Spatial Planning Process in Iran with Recommendations for Improvement. *Environmental Sciences*, 7(4), 87-100. SID. <https://sid.ir/paper/117250/en>. (In Persian)
- Sirius, A., Cnam, G., Cnam, M. R., & Cnam, F. R. (2003). Structural analysis with the MICMAC method & Actors' strategy with MACTOR method. *Futures Research Methodology*, 2, 1-70. <https://www.bibsonomy.org/bibtex/2fc144b0abe917df0776bae426b650ee9/kamil205>
- taghvaei, M., bek Mohammadi, H., Zali, N., & Kasaei, M. (2017). Analysis of Barriers & factors affecting the implementation of projects & spatial planning in Tehran province. *Town and Country Planning*, 9(1), 1-27. doi: [10.22059/jtcp.2017.60199](https://doi.org/10.22059/jtcp.2017.60199). (In Persian)
- Tavakoli, M., Ebrahimi, A., Hamidi, S. (2018). Analysis of Iran spatial planning zoning pattern from post-Constitutional Revolution till present. *SPATIAL PLANNING (MODARES HUMAN SCIENCES)*, 22(1), 143-179. SID. <https://sid.ir/paper/171859/en>. (In Persian)
- Tong, S., Zhiming, F., Yanzhao, Y., Yumei, L., & Yanjuan, W. (2018). Research on land resource carrying capacity: Progress and prospects. *Journal of Resources and Ecology*, 9(4), 331-340. <https://doi.org/10.5814/j.issn.1674-764x.2018.04.001>
- United Nations. Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development; Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015; A/RES/70/1; 4th Plenary Meeting; United Nations: New York, NY, USA, 2015.
- Wieland, R., Lakes, T., Yunfeng, H., & Nendel, C. (2019). Identifying drivers of land degradation in Xilingol, China, between 1975 and 2015. *Land Use Policy*, 83, 543-559. <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2019.02.013>
- Winslow, M. D. (Ed.). (2011). Special issue on understanding dryland degradation trends. Wiley-Blackwell.
- Xie, H., Zhang, Y., Wu, Z., & Lv, T. (2020). A bibliometric analysis on land degradation: Current status, development, and future directions. *Land*, 9(1), 28. <https://doi.org/10.3390/land9010028>

فصلنامه علمی پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، سال دوازده، شماره ۳، پیاپی ۲۵، زمستان ۱۴۰۰

- احمدی، مسعود و مولایی، آیت (۱۴۰۳). نقد اسناد آمایش سرزمین (ملی و استانی) از منظر اصل ۴۸ قانون اساسی. اقتصاد و توسعه منطقه ای، (آماده انتشار)، - doi: 10.22067/erd.2024.85493.1214
- اکبری، یونس؛ حسین ایمانی جاجرمی و ولی الله رستمعلی زاده (۱۳۹۵). تحلیل و بررسی موانع آمایش سرزمین در ایران، نشریه سیاست نامه علم و فناوری، ۶(۳)، ۵-۱۳. magiran.com/p1740880
- تقوایی، مسعود؛ بیک محمدی، حسن؛ زالی، نادر و کسای، میترا (۱۳۹۶). تحلیل موانع و عوامل مؤثر در اجرای طرح‌ها و برنامه‌ریزی آمایشی استان تهران. مجله علمی آمایش سرزمین، ۹(۱)، ۱-۲۷. doi: 10.22059/jtcp.2017.60199
- توکلی، مرتضی؛ ابراهیمی، آرام و حمیدی تهرانی، سمیرا (۱۳۹۷). تحلیل الگوی منطقه بندی آمایش سرزمین در ایران از پسامشروطه تا به حال. برنامه ریزی و آمایش فضا (مدرس علوم انسانی)، ۲۲(۱)، ۱۴۳-۱۷۹. SID. <https://sid.ir/paper/171859/fa>
- ثامن، امیر (۱۳۹۸). آسیب‌شناسی آمایش سرزمین در نظام برنامه‌ریزی کشور، مرکز پژوهش‌های توسعه و آینده نگری، کدشناسه ۹۸-۷-۱۰۱۱۶
- ثامن، امیر و زبردست، اسفندیار (۱۴۰۲). آسیب‌شناسی تحقق‌پذیر آمایش سرزمین در ایران نمونه موردی: دور چهارم مطالعات آمایش سرزمین، فصلنامه مجلس و راهبرد، سال سی‌ام، شماره یکصد و پانزدهم، ۱۲۷-۱۶۲. doi: 10.22034/MR--2109-5159
- جباری، حبیب؛ ثامن، امیر و ابراهیمی خوسفی، محسن (۱۳۹۶). تبیین الزامات تدوین سند ملی آمایش سرزمین از منظر توسعه کالبدی. برنامه ریزی و توسعه کالبدی، ۲(۲ پیاپی ۶)، ۷۵-۹۲. SID. <https://sid.ir/paper/264474/fa>
- جعفریان، بابک؛ سرور، رحیم و برنا، رضا. (۱۳۹۸). شناسایی عوامل کلیدی مؤثر بر وضعیت آینده آمایش سرزمین استان تهران با رویکرد آینده پژوهی. جغرافیایی سرزمین، ۱۶(۶۱)، ۱۷-۳۶. SID. <https://sid.ir/paper/116294/fa>
- جوانشیری، مهدی؛ نامداززاده، مسلم و نبیونی، سیروس (۱۴۰۰). شناسایی و تحلیل پیشران‌های کلیدی مؤثر بر تحقق‌پذیری طرح‌های آمایش سرزمین (مطالعه‌ی موردی: استان خراسان رضوی). مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، ۱۲(۴۳)، ۶۲-۸۷. <https://civilica.com/doc/1323981>
- عمو، ابراهیم و حاتمی نژاد، حسین (۱۳۹۸). آسیب‌شناسی و ارزیابی طرح‌های آمایش سرزمین در کشور ایران. فصلنامه علمی برنامه ریزی منطقه ای، ۹(۳۴)، ۲۷-۳۸. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22516735.1398.9.34.3.8>
- دفتر مطالعات اقتصادی، معاونت پژوهش‌های اقتصادی مرکز پژوهش‌های شورای اسلامی (۱۳۹۹)، مجموعه مطالعات منطقه‌ای و آمایش سرزمین در ایران (۹): آسیب‌شناسی و تحلیل اسناد آمایش استانی از منظر اقتصادی، کد موضوعی: ۲۲۰؛ شماره مسلسل: ۱۷۳۹۶.
- دوست محمدی، حسین و اختیاری امیری، رضا (۱۳۹۸). توسعه سیاسی؛ بحران مشروعیت و کارآمدی در ایران و حکمرانی خوب؟ فصلنامه راهبرد سیاسی، ۳(۱۰)، ۹۱-۱۲۳. magiran.com/p2066873
- رشنوفر، آیت؛ عارفی، مسلم و یوسفوند، جواد (۱۳۹۸). بررسی تنگناها و مشکلات برنامه‌های توسعه ای در ایران با تاکید بر آمایش سرزمین و ارائه راهبردهایی جهت بهبود آن با مدل (ANP). جغرافیا و روابط انسانی، ۱(۴)، ۱۴۹-۱۸۶. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.26453851.1398.1.4.11.2>
- سرور، رحیم و خلیجی، محمدعلی (۱۴۰۱). آسیب‌شناسی برنامه‌های آمایش سرزمین در استان گیلان. مطالعات جغرافیایی نواحی ساحلی، ۳(۴)، ۱-۲۰. doi: 10.22124/gscj.2023.21365.1136
- شریف زادگان، محمدحسین و رضوی دهکردی، سیدامیر (۱۳۸۹). ارزیابی فرآیند برنامه ریزی «آمایش سرزمین» در ایران و راهکارهای بهبود آن. علوم محیطی، ۷(۴)، ۸۷-۱۰۰. SID. <https://sid.ir/paper/117250/fa>
- صنیعی، احسان (۱۳۹۰). آمایش سرزمین راهی به‌سوی تعادل نظام شهری و توسعه‌یافتگی. مجله اقتصادی (دوماهنامه بررسی مسائل و سیاست‌های اقتصادی). ۱۳۹۰؛ ۱۱ (۹ و ۱۰): ۱۶۹-۱۸۰. <http://noo.rs/zT6ZE>

ابراهیمی بوزانی و فدائی جزی: شناسایی عوامل مؤثر بر تحقق‌پذیری سند ملی آمایش سرزمین در ایران با رویکرد آینده‌نگاری

- عظیمی بلوریان، احمد (۱۳۸۹) مفهوم آمایش سرزمین در برنامه ریزی توسعه: خاستگاه ها، سیر تکاملی و تجربه ایران، تهران: نشر رسا.
- قادری حاجت، مصطفی و گل کرمی، عابد (۱۳۹۹). بررسی و تحلیل نگرش ژئوپلیتیکی اسناد بالادستی آمایش سرزمین در ایران. فصلنامه بین المللی ژئوپلیتیک، ۱۶(۵۸)، ۸۷-۵۸. Doi: [20.1001.1.17354331.1399.16.58.3.1](https://doi.org/10.17354/331.1399.16.58.3.1)
- قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۵/۱۱/۱۰.
- قانون برنامه ششم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۶-۱۴۰۰)، (مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۱۴)
- گودرزی، محسن و حاجبانی، ابراهیم (۱۴۰۲) آینده پژوهی اجرای اهداف سند ملی آمایش سرزمین، آمایش سرزمین، ۱۵ (۱)، ۱-۱۷. <http://doi.org/10.22059/jtcp.2023.348562.670349>
- منوچهری، سوران؛ برقی، حمید و قنبری، یوسف (۱۴۰۲). تحلیل ساختاری پیشران‌های توسعه‌ای مؤثر بر تحقق‌پذیری طرح آمایش سرزمین استان کردستان بر مبنای نقش‌آفرینی نواحی روستایی. نشریه جغرافیا و توسعه، ۲۱(۷۲)، ۲۰۵-۲۳۸. doi: [10.22111/gdij.2023.44024.3462](https://doi.org/10.22111/gdij.2023.44024.3462)

Copyrights

© 2022 by the authors. Licensee PNU, Tehran, Iran. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY4.0) (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>)

